

**Sezgi Dilini
Öğrenmek Gerek**

**Yükselişe (Geçişe) Hazırlık
Mısır'ın Ölüler Kitabı**

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 42 23

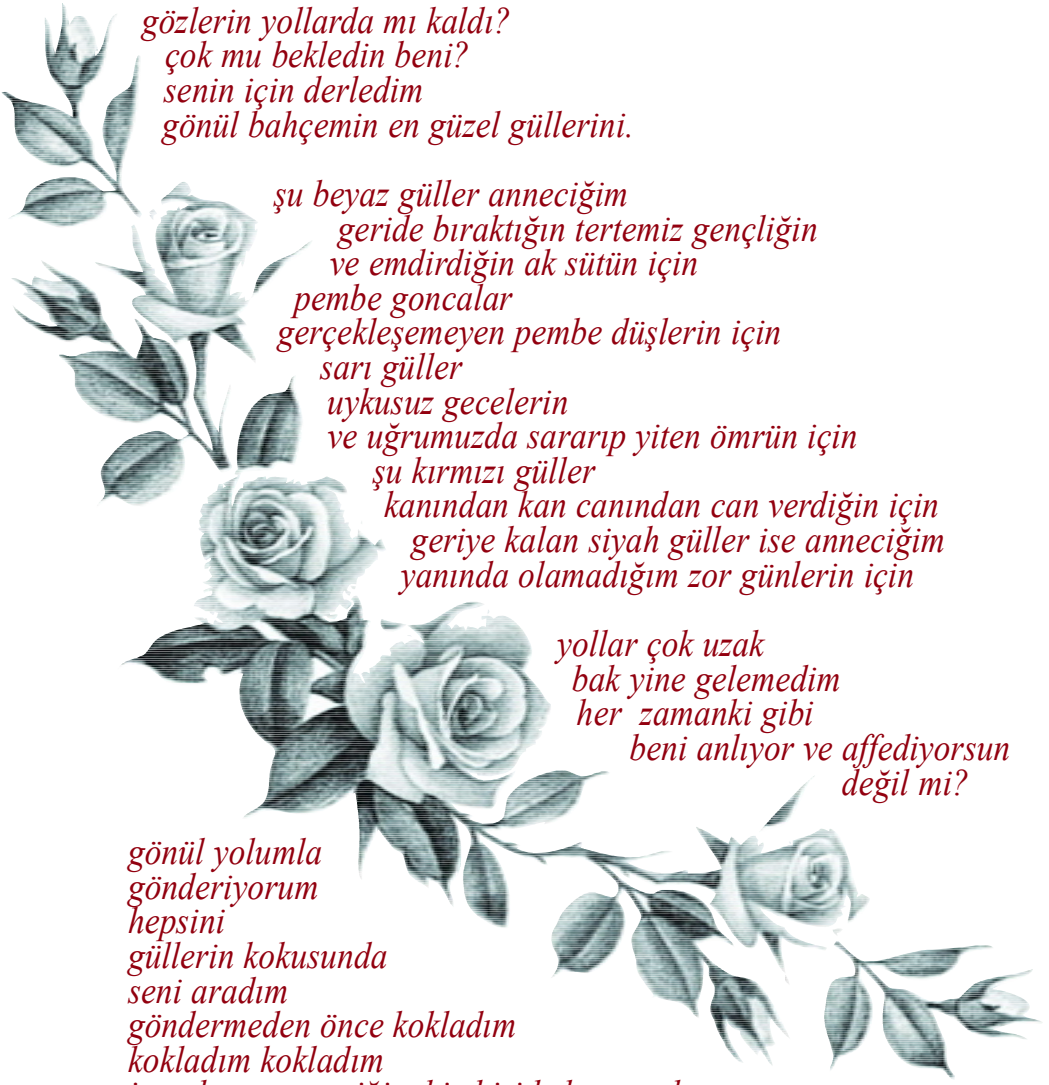
Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8 D: 32 Erenköy - İst.

Baskı:
Joly Space Ozalit Kirtasiye
Bilişim Tic. Ltd. Şti.
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

Sezgi Dilini Öğrenmek Gerek	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Bir Felsefeci ve İki Din Bilgininin Allah İnancı	8
Ahmet Kayserilioğlu	
Fetih ve Fatih	15
Güngör Özyiğit	
Mısır'ın Ölüler Kitabı	19
Nihal Gürsoy	
Bağışlamak, Affetmek	25
Seyhun Güleçyüz	
Yükseliş (Geçiş) Hazırlık	30
Derleyen: Belgin Tanaltay	
Dönem Sonu Dönüş Günü (2)	36
Derleyen: İsmail Hakkı Acar	
Çoklu Katmanlara Sahip Olan Eşzamanlılıklar	44
Çev: Nelda İnan	

Sevgili Dostlar

gözlerin yollarda mı kaldı?
çok mu bekledin beni?
senin için derledim
gönül bahçemin en güzel güllerini.

şu beyaz güller anneciğim
geride bıraktığın tertemiz gençliğin
ve emdirdiğin ak sütün için
pembe goncalar
gerçekleşemeyen pembe düşlerin için
sarı güller
uykusuz gecelerin
ve uğrumuzda sararıp yiten ömrün için
şu kırmızı güller
kanından kan canından can verdiğin için
geriye kalan siyah güller ise anneciğim
yanında olamadığım zor günlerin için

yollar çok uzak
bak yine gelemedim
her zamanki gibi
beni anlıyor ve affediyorsun
değil mi?

gönül yolumla
gönderiyorum
hepsini
güllerin kokusunda
seni aradım
göndermeden önce kokladım
kokladım kokladım
inan bana anneciğim hiç biri kokmuyordu
senin kokun kadar güzel ve gizemli...

Naime Özeren

Tüm annelerin Anneler Günü'nü kutlarız.
En Derin Sevgilerimizle
SEVGİ DÜNYASI

Sezgi mantıklı bir düşünce ve muhakeme sonucu varılan bir yargı ve karar değildir. Aksine düşüncenin ulaşamadığı bölgeden gelen bir haberdir. Ama o haberi alabilmek için düşüncemizi ulaşabileceğimiz yere kadar götürmemiz gerekmektedir. Bizim bilgilerimizde şu kısa cümle bunu çok güzel belirtmektedir: “Düşünen insana yardımcı çoktur.” Bu yardımcıları insanlar, bedensiz varlıklar olabildiği gibi, bizzat olaylar da olabilir. Çünkü yaşam, varlıklar ve olaylar bir zincirin halkaları gibi birbirine bağlıdırlar.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Sezgi Dilini Öğrenmek Gerek

Vaktiyle bilgili bir kılavuz, yanındaki gezginle birlikte bir yoldan bir yere gidiyorlardı. Yoldaki izlere bakan kılavuz (rehber): “Buradan üstünde genç bir sürücüsü olan, sağ gözü kör, sağ arka ayağı total ve sol dişleri noksan yaşlıca bir deve geçmiş” dedi. Gezgin hayret ve merakla sordu: “Dostum, hadi ayak izlerine bakarak, buradan bir devenin geçtiğini söyleyebildin. Ama bu devenin arka sağ ayağının sakat total olduğunu nereden bildin? Ya da sağ gözünün kör olduğunu, sol dişlerinin noksan olduğunu ve görmeden devenin yaşlı olduğunu nasıl söyleyebildin? Hele üstündeki sürücünün genç bir adam olduğunu söyleyebilmen için senin gizlilikleri bilen bir kâhin olman gerekir...”

Kılavuz kendinden ve bildiğinden emin bir ifadeyle: “Bu deveye ilk konakta yetişeceğimizi tahmin ederim. Sözlerimin doğruluğunu görürsünüz” dedi.

Gezgin meraklı ve şüpheci bakışlarla baktı. Belki o deveyi daha önce görmüştü, şimdi bana bilgiçlik taslıyor diye düşündü. Ayak izlerine bakarak bu kadar bilgi verilebilir miydi? Yoksa bu adamda klervoyans (durugörü veya ruhsal görüş) gibi bir yetenek mi vardı?

Bu tereddütler içinde bir süre yol aldılar, başka konulara daldılar. Bir zaman sonra bir durağa, bir konaklama yerine vardılar. Orada kılavuzun tarif ettiği deveyi ve genç sürücüsünü buldular. Deve de sürücüsü de bu yöreye ilk kez geliyorlardı ve bizim kılavuza daha önce hiç rastlamamışlardı. Gezginin hayreti arttı. Şüpheleri kayboldu ve merakla sordu: “Siz nasıl bilebilirsiniz bunca ayrıntıyı?”

Kılavuz nasıl bilebildiğini, daha doğru bir deyimle nasıl sezebildiğini şöyle anlatmaya başladı. “Bu devenin sağ arka ayağının total olduğunu, o ayak izlerinin yarım olmasın-

dan anladım. Sağ gözünün kör olmasını yolun hep soluna kaçmasından anladım. Sol dişlerinin olmayışını otları ısırırken hep sol tarafa isabet edenlerin iyi kopmamasından sezinledim. Devenin yaşlı olmasını, bu kadar sakatlığın yaşlı bir devede olacağından çıkardım. Üstündeki sürücünün gençliğini de, bu denli yaşlı ve sakat bir deveyi hep yolun ortasına çekmeğe ve hızlı yürütmeye çalışmasından tahmin ettim.

Böyle küçük delillerle bu kadar çok doğru sonuca ulaşabilmek için çok tecrübeli, çok bilgili ve çok düşünen olmak gerekirdi. Burada kılavuz, küçük ipuçlarına tutunarak, tecrübelerinin ve o güne kadar edindiği bilgilerin yardımıyla doğru vargılara ulaşabilmiştir. Elbette delilleri değerlendirmiş, onlar üzerinde düşünmüştür. Ama vardıgı sonuçlar, düşünce alanının dışına taşmıştır. Kılavuz nasıl sonuca vardığını olağan bir şeymiş gibi açık-

lamıştır ama bunlar, düşünerek varılacak sonuçlar değildir yalnızca. İşin içine tahmin ve sezgi de girmiştir. Öyleyse sezgi yeteneği, düşüncenin ulaşamadığı gerçekleri yakalayabilmek yeteneğidir. Sezgi ise düşüncenin ve aklın ulaşamadığı gerçekleri doğrudan almaktır.

Sözlüklerde sezgi için şu tarif yapılmaktadır: “Aklın yardımı olmadan gerçeğin doğrudan görülmesidir.” Aslında bu tarif tam doğru değildir. Aklın yardımı hiç olmuyor değil, bir yere kadar oluyor. Bilgi ve tecrübelerin de yardımı oluyor. Ama sezgi, düşünceyle varılan mantıki bir sonuç değildir. Öyle sezgiler vardır ki, mantığa ve düşünceye aykırı gibi görünür ama sezen kişi onların doğruluğunu bir iç bilgiyle hisseder. Başına bir kazanın veya olayın geleceğini sezen ve bunun sıkıntısını duyan kişiler vardır. Sezgilerinin doğru çıktığını birçok tecrübeler onlara göstermiştir. Ve

onlar kuvvetle iddia ederler. Ama burada bazı vehim ve kuruntuları, ya da akıl hastalığı nedeniyle aldıkları yanlış mesajları doğru sanan hastaları ayırt etmek gereklidir.

Sezginin İngilizce ve Fransızca karşılığı “intuition” dır. Osmanlıca karşılığı ise “tahaddüs” tür. Bunları yazmamın sebebi sezginin ilhamla karıştırılmasını önlemek içindir. İlham İngilizce ve Fransızcada “inspiration”dır. Öz Türkçesi “esin” dir. Kelimelerin anlamlarını iyice belirtmeden berrak bir sonuca varmak zor olur.

Sezgiyi tek doğru bilgi metodu olarak kabul eden bir felsefe ekolü vardır: Sezgicilik (intuitionism). Onlara göre sezgi, mantıksal muhakemeye başvurmaksızın gerçeği doğrudan kavrama yeteneğidir. Sezgiyle en doğru sonuçlara varılabilir diyorlar. Onlara karşı olanlarsa sezginin bir araştırma metodu olamayacağını

söylüyorlar. Bergson, sezgicilik ekolünün başlıca temsilcisidir. Son devir düşünürleri ise: “Gerçeği birdenbire kavrama yeteneği, aslında tecrübe ve bilgilerin insanda birikmesi sonucu olmaktadır” demektedirler.

SEZGİ GEREKLİ MİDİR?

Sezgi, yükselme yolundaki insanın önünü aydınlatan bir fener gibidir. O fener olmadan insan çok yanlış yollara sapabilir ve yanlış işler yapabilir. Sezgi; bilmekten, kesin olarak doğruluğuna kani olmaktan önceki ilk adımdır. Bir şeyin varlığı önce sezilir, sonra bilinir. Beş duyu organımızla algıladığımız bazı şeyleri sezgi yardımıyla hisseder, ona göre önlemler alırız. Sezgi bize bir şeylerin varlığını hissettirir ve bizi o yönde araştırmalara yöneltir. İnanca varabilmek için de önce sezgi gerekir. Sonra düşünceler ve araştırmalarla inanılacak şeyin doğruluğu görülür.

İnanca şüphe tüneline geçilerek varılır. Şüphe kişiyi düşünmeye yöneltince gerçekler önce sezilmeye başlanır. Deliller çoğaldıkça, sezgilerin doğruluğu ortaya çıktıkça, o konuda bir inanç doğmaya başlar. İşte bu sebepten sezgi, inanmanın ve bilmenin de öncüsüdür. Bu açıklamalardan sonra sezgiye, bulanık bilme, tam berrak olmayan bir bilme diyebiliriz. Ya da ispatlanmamış bir bilmedir. Ama ruh ve akıl bilinen şeyin doğruluğundan emindir.

Sezgi ilmî araştırmalarda çok önemlidir. Araştırmacılar gerçeğin ne ve nerede olduğunu sezer önceden, sonra o yönde yürümeye başlar. Sezgi olmadan doğru yolu bulmak çok zor olur insan için. Sezgi bir sanat eseri meydana getirenlerin de en büyük yardımcısıdır. Müzikte en güzel notanın, en uygun kompozisyonların hangisi olacağını sanatkar önce sezer. Sonra uygular ve yapar, sezgilerinin doğruluğunu görür. Sezgi,

yönetici ve liderlerin, kumandanların başarılı olmalarında en büyük etkidir. Sezgi sahibi olan liderler ve komutanlar daima başarılı olmuşlardır. Sezgi her insanın hayatında yalnız gerekli değil hattâ zorunludur. Fazla düşünmeye ve araştırmaya imkân olmayan durumlarda, verilmesi gereken ani kararlarda kişiye sezgisi yardım eder.

SEZGİ NASIL OLUŞUR?

Bir bilginin veya bir gerçeğin akla veya ruha doğuvermesi nasıl olur? Bunu hazırlayan ve kolaylaştıran etkenler nelerdir? Sezgi herkeste neden farklı derecelerdedir? Bu bir Allah vergisi midir? Sezgi çocuklarda, hattâ hayvanlarda da vardır. Bir hayvan kimin dost, kimin düşman olduğunu çoğu kez sezinler. Küçük bebekler de kendini seven kişilerin kucağına atılır.

Sezgi, gelişmiş, bilgisini ve tecrübesini artırmış kişilerde daha çok ve

daha büyüktür. Öyleyse sezginin bilgi ve tecrübe ile yakın ilişkisi vardır. Ayrıca sezginin akılla, düşünce ve tahayyüllerle de ilgisi büyüktür. Düşünen, bir olayı veya bir işi zihninde yaşayan kişiye gelecek sezgiler elbette daha büyüktür. Demek ki bilginin, tecrübenin ve düşünenin sezgiyi hazırladığı ve kolaylaştırdığı bir gerçektir. Sezgi doğuştan gelen bir yetenek olabilir. Ama o da geçmiş hayatlarımızda edindiğimiz bilgi ve tecrübelerden güç almaktadır. Aklın temeli de bilgi ve tecrübelerdir. Edinilmiş bilgi ve tecrübeler aklımızı geliştirir, aklımız da ruhumuzu eğitir. Sezgi Allah'ın iltimasla verdiği bir yetenek değildir. Sezgi yeteneğini herkes geliştirebilir ve sezgi dilini herkes öğrenebilir. Sezginin herkeste farklı olmasının nedeni, kişilerin farklı bilgi ve tecrübelere sahip oluşlarına bağlı olduğu gibi, bazılarının daha çok araştıran, daha çok bulmaya çalışan ve daha çok düşünen olmalarındandır.

Bir sezgi alan şahıs, yolun yarısını bazen de yarıdan çok daha fazlasını kendi çabasıyla yürümüştür. Yürüyemediği kısımlarda sezgi onun yardımına gelmektedir. Şöyle söyleyebilirim: “Sezgi düşünce yordamıyla yolu bulma işlemidir.” Nasıl karanlıkta el yordamıyla yolu bulursak, bilinmeyen alanda da düşünce yordamıyla doğruları bulabiliriz. Ama yanlış anlaşılması için hemen belirtmem gerekir ki, sezgi mantıklı bir düşünce ve muhakeme sonucu varılan bir yargı ve karar değildir. Aksine düşüncenin ulaşamadığı bölgeden gelen bir haberdur. Ama o haberi alabilmek için düşüncemizi ulaşabileceğimiz yere kadar götürmemiz gerekmektedir. Bizim bilgilerimizde şu kısa cümle bunu çok güzel belirtmektedir: **“Düşünen insana yardımcı çoktur.”** Bu yardımcıları insanlar, bedensiz varlıklar olabileceği gibi, bizzat olaylar da olabilir. Çünkü yaşam, varlıklar ve olaylar bir zincirin halkaları gibi birbirine bağlıdır.

Zincirin bir halkasına sıkı tutununca ondan sonra gelenler size kendinizi belli etmeye başlar. Yaşamı, varlıkları ve olayları iyi bilmek, onlar arasındaki bağları ve ilişkileri iyi görmek, göremediklerimizi bize buldurmada büyük yardımcı olur.

İLHAM, SEZGİ ve RUHSAL ALIŞLAR

Sezgi ruhun ve aklın dilidir. Sezgiyi akıl ve ruh alır. Öyleyse sezgi ile ilhamın benzerliği ve ayrılığı nedir? Kanaatime göre ilham, esin, haberci rüya, içe doğma sezginin daha ileri bir safhasıdır. İlhamda bir bildirme söz konusudur. Bize yardım eden ruhsal bir varlığın bir yardımı, bir mesajıdır. Belki de bizim aracılığıyla insanlığa bir yardımdır. Bunun bir medyumun bilgi iletmesinden hiç farkı yoktur. Ruhsal alışlar ise; telepati, klerovoyans, psikometri, radyestezi ve telekinezi gibi melekeler önce ruh yönümüzün aldığı sonra beyne bildirdiği haberlerdir. Bunları da sezginin ileri bir şekli olarak

yorumlayabiliriz. Aradaki fark, sezgide bilgi, tecrübe ve düşüncelerle gerçeklere bir el uzatma vardır. Ruhsal alışlarda ise ruhsal yeteneklerin ve alıcılığın bir gelişmesi söz konusudur.

YANLIŞ SEZGİ OLABİLİR Mİ?

Elbette olabilir. Bu sebeple aldığımız sezgilerin doğruluğunu mutlaka araştırmamız gerekir. Yanlış sezgi, eksik bilgi ve tecrübelerimizden olabileceği gibi, etraflı ve derin düşünmememizden, acele karar vermemizden olabilir. Yolun yarısını veya daha çoğunu biz alıyoruz, gerisini sezgi tamamlar demiştim. Yürüdüğümüz yarı yol yanlışsa, ondan sonraki sezgiler de yanlış olacak demektir. Onun için düşüncelerimizin ve bilgilerimizin doğruluğunu her zaman araştırmamız, tecrübelerle doğrulamamız gerekir. Bir de bazı kuruntulara uğramışların kafalarında doğuveren yanlış düşünce ve sezgiler vardır. Örneğin hiçbir şeyi olmadığı halde öle-

ceğinden, mikroptan, kanserden, depremden, karanlıktan, yüksekten, kapalı yerlerden korkan çeşitli psikastenik hastalar vardır. Çoğu bunların yanlışlığını kendileri de bildiği halde bir türlü o korkulardan kendilerini alamazlar.

Akıl hastaları ise onları obsede eden geri ruhların gönderdiği bilgileri devamlı alır ve bunların doğruluğuna inanırlar. Onlar bu bilgileri verenlerin çok üstün varlıklar hattâ doğrudan Allah olduğunu sanırlar. Onun için bu direktifleri aynen uygulamaya kalkarlar. Onların aldıklarını sezgi ile asla karıştırmamak lâzımdır.

SEZGİ NASIL GELİŞİR?

Sezgi dilini öğrenmek isteyen kimseler her olaya, her rüyaya, her fikre ve her kişiye çok dikkat etmelidir. Geçirilen her tecrübeden, her kazadan, belâdan ve yapılan her hatadan alınacak dersleri iyice almalı, bunların nedenlerini araştırmalıdır. Nedenlerle

sonuçlar arasındaki bağları görmeye başlayan kimse, sezgi kanallarını da açmaya başlamış demektir. Öğrenmek, bilgi edinmek, edinilen bilgileri denemek, uygulamak ve varılan sonuçları etraflı bir şekilde düşünerek değerlendirmek sezgileri artırır.

Araştırmacı ve inceleyici bir düşünce, insana yeni bilgilerin, üstün bilgilerin

yolunu açar. Sezgiler araştırılıp, uygulanıp, doğruluğu kanıtlanınca bizim için denenmiş bilgiler olurlar. Ve onlar yeni sezgilere basamak teşkil ederler. Evet sezgi, içimize doğuveren, aklımıza geliveren bilgilerdir. Ama onların gelivermesi ve doğuvermesi bizim önceki çalışma, araştırma, öğrenme ve düşünmelerimize bağlıdır.

TANRI İNANCI - 2

Bir Felsefeci ve İki Din Bilgininin Allah İnancı

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

1969 yılında Hareket dergisi başyazarı Nurettin Topçu (1909 - 1975), Katolik Hristiyan din adamı Galatasaray Lisesi Felsefe hocası Prof. Pierre Dubois (1906-1989) ve İstanbul Müftüsü A. Fikri Yavuz (1925 - 1992) ile yaptığım söyleşileri özetle ve dilini sadeleştirerek sizlere sunuyorum.

FELSEFE DOÇENTİ NURETTİN TOPÇU'NUN ALLAH İNANCI

Kötüler zevk ve sefa içinde yüzerken iyiler neden hep öyle ezilmeye mahkûm? Şu adamın suçu nedir ki anadan doğma kör yaşıyor hayatı boyunca? Üzerine titrediği nice uykusuz gecelerde büyüttüğü çocuğu, en tatlı yaşında iken bir kazaya neden gıdıverdi kurban? Neden, neden, neden?..

İşte birçoklarını şefkatli, merhametli ve adaletli bir Allah'ın varlığından şüpheye düşüren bir sürü sorular. Acele hüküm veren bazıları ise kestirip atıyorlar: “O olsaydı bunlar olmazdı, demek ki yok!..”

Fransa'nın meşhur Sorbonne Üniversitesinde felsefe ve doktora eğitimi yapmış, hem gerçek bir bilim adamı hem de gerçek bir müslüman olan Nurettin Topçu'ya ilk önce bunu sordum. Nurettin Topçu: Adaletsizlik, ahlâki bir düzen ve

intizamın yokluğu demektir. Bilgi düzeyi yetersiz olan biz insanlara nizamsızlık gibi görünen birçok hallerin Allah katında gerçek bir düzen olduğu muhakkaktır. Bu düzeni ancak tasavvufun tanıttığı dinî tecrübe içinde sezinleyebiliyoruz. Bunu ancak tecrübeyi yaşayan bilir fakat anlata-maz. O zaman görür ki, “Her şey yerli yerindedir”. Başka alandan bir örnek vermek isterim. Filozof Bergson diyor ki: “Biz bir odaya girdiğimiz zaman bütün her şeyi yerli yerinde görünce ‘burada nizam var’ deriz. Şayet orada yastıklar yerlerinden alınmış, kitaplar açık ve etrafa serpilmiş, sandalyelerin yeri değiştirilmiş olsaydı ‘düzensizlik var’ diyecektik. Gerçekte bu ikincisi de düzen halindedir. Orada kitap okuyan birçokları sandalye ve yastıkları kendileri için elverişli yerlere çekmişler ve kitapların okuyacakları yerlerini açmışlardır. Belli bir gaye için bu odada gereken nizam meydana getirilmiştir. Evvelkinin statik oluşuna karşılık, bu ikincisi dinamik nizamdır.”

Bizim kâinatta gördüğümüz nizamsızlık yani adaletsizlik, olayların bir kısmının zevk ve bir kısmının da acı vermiş olmasından ileri geliyor. Hâlbuki haz da, acı da ilâhî nizamın unsurlarındandır. Kâinatta devamlı bir ilâhî denge vardır. Biz kısa zamanlar içinde bu dengeyi göremediğimiz için isyan halinde oluruz. Olayların başını sonunu kuşbakışı seyredebilsek, adaleti o zaman görebileceğiz. Unutmayalım ki Allah, bu yeryüzünde bol haz verdiklerine öylesine gaflet de veriyor. Çekilmiş çok acıların ilâhî aşkın yolu olduğunu bilmeyenlerdir ki, O’ndan şikâyetçidirler. Elbette Allah günlük key-fimiz, zevkimiz için ve bizim bilgisiz şikâyetlerimizi susturmak amacıyla kâi-

natı yaratmadı. Ebedi olan bir planı gerçekleştirmek için yarattı. İnsanların adaletsizlikten şikâyetlerinin sonu yoktur. Çünkü pek çok defa çıkarlarımıza uyan adalet, aksi ise adaletsizliktir bizim için. Ehliyetsiz şoför bakarsınız kendisini ceza-landıran polisin adaletsizliğinden şikâyetçi olur.

AK: Ne olurdu Allah bizi hep zevk içinde yaratsaydı? O’nun kanununda ıstırapın yeri olmasaydı, Ağlayan bir tek kişi bulunmasaydı yeryüzünde. Şefkatli ve merhametli Allah’ın gücü yetmez miydi bizi böyle yaratmaya?!..

Nurettin Topçu: Sadece zevk olsaydı değil insanı, yavrusunu korumak isteyen hayvanı bile gelişmekten uzaklaştırırdı. Elem ve ıstıraptır ki, bizi inceltir, yontar, kalbimizi yumuşatır. Bizi Allah’a doğru götüren araçlardır bunlar. Çok katı kalpli ana babalar çocuklarını kaybettikten, onun acısını derinden yaşadıktan sonradır ki, başkalarına sevgi gözüyle bakmaya başlamışlar, adeta insanlıklarını kazanmışlardır. İstırapın daima fena olduğunu söyleyenler bile birçok gerçeklere onun sayesinde vardıklarını, geçmişlerine bir göz atsalar derhal fark edeceklerdir. Eli yanan, parası çalınan kişinin duyduğu acılar değil asıl anlatmak istediğim. Başkaları için gözyaşı dökerken, başkalarını bir adım yükseltmek, bir an ferahlatmak için çekilen sıkıntılardır insanı asıl yücelten. Hem bu öyle bir peygamberce ıstıraptır ki, bunu yaşayan bir an gelir sıkıntının nerede başladığını zevkin nerede bittiğini bile fark edemez olur, öylesine karışır bu ikisi birbirine.

AK: Efendim bir çocuk üç ay yaşadı ve öldü. Madem yaşamayacaktı niye geldi

Dünya'ya? Bunu belki ana ve babasına bir sınavdır diye cevaplayabilirsiniz. Bu çocuk nereye gidecek söyleyebilir misiniz bana. Cennete mi cehenneme mi? Cennete gitse cehennemdekiler, cehenneme gitse kendisi itiraz eder.

Nurettin Topçu: Biz Allah'ın bütün hikmetini kendi dar bilgilerimizle ölçmeye çalışıyoruz. Bu aynen bir kuzunun bir dâhiyi anlama çabasına benziyor. Bu anlattığınız olayda bizim bilmediğimiz nice hikmetler, nice düzenler gizlidir kim bilir?

AK: Efendim bilgimizin dışında had-dimizi bilmeli, Allah'ın aklımıza gelmeyen nice değişik düzenleri ve imkânları yaratabileceğini düşünmeliyiz. Ancak bir konu bilgimizin sınırları içine girmişse gözlem ve deneylerimiz bizlere yeni ipuçları sunmuşsa bunun üzerine eğilmeli ve Allah'ın bilmediğimiz kanunlarını bulmaya çalışmalıyız.

Nurettin Topçu: Bu konu nasıl deney sahasına girdi anlamadım. Gerçi Avrupa'da bazı deneyler yapılıyor ama...

AK: Bizde de yapılıyor. Hattâ ben biz-zat böyle pek çok deneyde bulundum. Dilerseniz bunlardan enteresan bir tanesini anlatmak isterim.

(Sayın Topçu'ya 1964 yılında Çetin Altan'ın da bulunduğu bir derin hipnoz altındaki medyumun ekminezi ile geçmiş hayatını yaşatma deneyimini uzunca anlattım. Bu deneyde şimdiki hayatında Eskişehirli olan medyumun Bursa'daki önceki yaşamında o yılların Bursa'sı ile ilgili verdiği çok ilginç bilgiler hepimizi hayretten hayrette düşürmüş, reenkarnasyonun çarpıcı ispatlarından biri olmuştu.)

HRİSTİYAN DİN BİLGİNİ PIERRE DUBOIS'NIN ALLAH İNANCI

AK: Siz Hz. İsa'nın devrinde yaşayan fakat Allah'a inanmayan bir kişi olsaydınız peygamberin mucizelerini gördükten ve sözlerini dinledikten sonra hâlâ inançsızlığınızda devam eder miydiniz?

Pierre Dubois: O devirde Hz. İsa gelmeden de hemen hemen herkes Allah'a inanıyordu zaten. Hz. İsa daha ziyade Allah inancına dayanan ahlâkı geliştirmeye ve insanlığın kardeşliği fikrini aşılama-ya gayret etti. O, Allah adına konuşmaya yetkili bir kimse olduğunu anlatabilmek için mucizeler gösteriyordu. Kısaca söylemek gerekirse inançsızlık eski devirlerin değil, şu son yüzyılların icadıdır daha ziyade.

AK: Öyleyse siz niçin inanıyorsunuz Allah'a?

Pierre Dubois: Beni Allah'a inandıran birinci sebep, insanların zamanla birlikte tekâmül ettiklerini, olgunlaştıklarını yani ruhi düzeylerinin yükseldiğini görmemdir. İnsanlar ister Darwin'in söylediği gibi hayvanların evrimi ile oluşsun, isterse doğrudan insan olarak yaratılmış bulunsun bir tekâmülün varlığı apaçık ortadadır. Eğer sadece madde mevcut olsaydı, bu maddeye etki eden, ona yön ve biçim veren bir bilinçli manevi kudret olmasaydı böyle bir tekâmülün olması imkânsızdı.

AK: Evet ama elementlerden de yeni bileşikler, değişik kombinasyonlar olmu-yor mu? Mesela Hidrojen ve Oksijen birleşiyor ikisine de benzemeyen su meydana geliyor. Belki bahsettiğiniz tekâmül ve olgunlaşma da maddenin bir yeni

bileşiminin neticesinde oluyor. Manevi ve bilinçli bir kuvvete neden gerek olsun ki?

Pierre Dubois: Suyun oluşmasında bir değer artımı ve bir mahiyet değişikliği mevcut değildir. Bu 2 ile 2'nin toplamının 4 etmesi gibi bir şeydir. Nitekim biz o suyu analiz ederek Oksijen ve Hidrojeni yeniden elde edebiliriz. Hâlbuki benim insanlarda bahsettiğim tekâmül de bir kıymet artımı ve mahiyet değişikliği vardır. İnsan düşünen bir varlıktır, bu sadece madde ile yani beyinle ve sinir sistemiyle olabilecek bir şey değildir. Eğer düşünce sadece madde ile olsaydı hiçbir yaratıcı ve icat edici özelliği olamazdı. Çünkü madde tam bir matematik eşitlikle çalışır. Yani ne verirsiniz onu alırsınız. Hâlbuki düşünce, yaratıcı ve ilave kuvvetler meydana getirir. Yani burada 4'ten 5 elde edilmektedir. İşte maddenin kapasitesinin dışındaki bu ilave kıymet beni maneviyata, ruhun ve Allah'ın varlığına inandırıyor.

AK: İnsanlardaki düşünce seviyesi ve olgunluk farkı belki de beyin yapılarının ayrı olmasından dolayıdır. Mesela aynı ustalikle piyano çalabilen iki piyanistten birine tuşları bozuk bir piyano, öbürüne de sağlamını versek kuşkusuz ikincisi daha ustalikle çalışıyor sanırsınız. Nitekim çok akıllı bir kimsenin beynindeki bir hasar onu deliliğe kadar götürebilmektedir. Öyleyse insanlardaki zekâ ve düşünce farklarının sebebinin sadece beyin yapılarının ayrı olduğu yargısına varılamaz mı?

Pierre Dubois: Bir noktayı iyice anlatabadım galiba, maddenin aracılık ve vasıtalık rolünü asla inkâr etmiyorum. Elbette ki düşünce faaliyetinde beyin rolü mevcuttur. Bunu kabul ediyorum ama bu faaliyet sadece beyinle yani sadece

maddeyle olamaz diyorum. Sizin verdiğiniz örnekle konuşursam, nasıl bir müzik eserinin çalınması için sadece piyano kafi gelmiyor, bir de piyaniste ihtiyacımız oluyorsa, bunun gibi düşünce faaliyetlerimiz için hem maddi olan bir beyne hem de manevi ve bilinçli bir ruha ihtiyacımız var.

AK: Biraz daha açıklamanızı rica edeceğim.

Pierre Dubois: Peki yine sizin örneğe dönelim. Bu defa ikisi de sağlam piyanomuz var. Birinin başına bir usta piyanisti, öbürüne de müzikten habersiz birini oturtsak ikisinden de aynı mükemmellikte bir müzik dinlememize imkân var mı? Piyanoalar aynı olduğu halde birinden şaheser bir müzik dinlememiz diğeri çalarken ise kulaklarımızı tıkamamızın sebebi nedir? İşte biz insanların düşünce düzeylerindeki farklılığa ruhlarımızın değişik olgunluk derecesinde bulunması sebep olmaktadır.

AK: Bu konuda pratik örnekler verebilir misiniz?

Pierre Dubois: Pek tabii. Aynı ana babadan doğmuş, aynı öğrenim kademelerinden geçmiş iki kardeş arasında bile zekâ ve olgunluk bakımından büyük farklar görülebiliyor. Her iki kardeş de biyolojik yönden birbirlerine yakın yapıda beyne sahip oldukları, aynı terbiye ile yetiştirildikleri halde aralarındaki bu büyük zekâ farkını maddi ölçülerle açıklamaya imkân yoktur. Nitekim dâhilerin beyninde uzun araştırmalar yapılmış ve onların diğerlerinden hiçbir maddi farkı olmadığı tespit edilmiştir. Bütün bunlardan şu sonuç çıkıyor ki; zekâyı, düşünce ve olgunluğu sadece maddi bedenimizle

açıklamaya imkân yoktur. Düşünce maddenin kabiliyetini ve kapasitesini aşan bir iştir. İşte bu noktada maddi olmayan bilinçli bir ruhu ve o ruhu da yaratan bir Allah'ı kabule mecbur oluyoruz.

AK: Sizi Allah'a inanmaya iten başka delilleriniz var mı?

Pierre Dubois: Elbette var. Beni maneviyata inanmaya sevk eden ikinci sebep insanlarda gördüğümüz fedakârlık duygularıdır. Fedakârlık derken, kendi çıkarlarını ayaklar altına alıp başkasının kurtuluşu ve mutluluğu için çaba göstermekten söz ediyorum. Mesela bir büyük ideal uğruna ölümü bile göze alarak öne atılanlardır ki, beni maneviyata inandırıyor. Zira maddenin kendine göre kanunları vardır. En temel kanun ise önce de söylediğim gibi verdiği kadar almak prensibidir. Hayatımızı korumak, acı ve üzüntülerden kaçmak bizim maddi tarafımızın isteğidir. Buna rağmen bir ideal uğruna bile bile acıya ve ıstıraba doğru koşan bir insanda maddenin ötesinde bir kuvvet mevcut olmalıdır ki, bu fedakârlığı ona yaptırabilsin.

AK: Buna bazıları şöyle bir itirazda bulunabilirler: “Sakin sizin fedakârlık gibi gördüğünüz şeyler üstü örtülü bir çıkar görüntüsü olmasın.”

Pierre Dubois: Böylesine asil bir duyguyu hiç yaşamamış kimselerin itirazıdır bu. Kendileri hep içten pazarlıklı olduklarından başkalarını da öyle sanırlar. Herkes bilir ki, ilk çağda Romalılar devrinde Hristiyanları kitleler halinde arslanlara parçalatıyorlardı. Fakat onlar öylesine imanla dolu idiler ki, gözleri önünde bir sürü dindaşları parçalandığı

halde yine de yollarından dönmediler. Sonunda böylesine korkunç bir ölüm olan yolda yürüyen kişide hâlâ ne nefsanîyetinden bahsedilebilir? Sadece bedenimizden ibaret olsak, ayrıca üstün bir ruh tarafımız olmasa bir tek kişi bile başkası için kendini zora sokmazdı. Bir Azizin dediği gibi: “Bizde, bizden fazla olan Allah'ın nurudur ki, bizi tekâmüle, olgunlaşmaya ve karşılıksız fedakârlığa yönlendirebiliyor.”

İSTANBUL MÜFTÜSÜ A. FİKRİ YAVUZ'UN ALLAH İNANCI

“Âlemlerin yüce sahibi olan Allah, bütün insan ruhlarını yarattıktan sonra hepsini huzurunda topladı ve sordu “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” Huzurdakilerin hepsi istisnasız şöyle cevap verdiler: “Evet sen bizim Rabbimizsin.”

Süleymaniye Camii'nin arka tarafındaki müftülük binasının geniş makam odasında İstanbul Müftüsü A. Fikri Yavuz yukarıdaki olayı anlatarak söze başlamıştı. Konuşmasını söyle sürdürdü: Allah'ın kullarına bu hitabı ve onların cevabı keskin bir hayal gücünün uydurması değildir. Bunu Allah'ın biz kullarına hediyesi olan Kur'an-ı Kerim haber vermektedir. Çok düşünmek lâzımdır bu olay üzerinde. İlk bakışta bile görülüyor ki, bütün insanlar doğuştan Allah inancını da beraberlerinde getirmekte, O'na verdikleri böyle bir sözle, böyle bir ahitle gözlerini madde âlemine açmaktadırlar. Hepimizin ruhunun derinliklerinde bu söz mühürlenmiş olduğundan akla işlemeye başlayan

bir çocuğun ilk soruları da bunlar olmaktadır.: “Anne ben nereden geldim?” “Ben daha önce neredeydim?”

Çocuk büyüyüp olgunlaştıkça dış âlem ona daha çok etki yapmaya başlar. Etrafındaki çiçekler, ağaçlar, çeşitli hayvanlar merakını çeker, Güneş, Ay, yıldızlar, düzenle çalışan bu büyük evren onu, bunun yapıcısını düşünmeye zorlar. Bu arada bilgisi arttıkça özellikle bedenindeki, kendisinin haberi bile olmadan çalışan organlarını, onlardaki mükemmelliği öğrendikçe zaten ruhunun derinliklerinde gizli olan Allah fikri daha da su yüzüne çıkmaya başlar. Eğer gençlerin zaten normal olarak bu şekilde çalışan akıllarını bir takım gereksiz vesveselerle yanlış yollara yönlendirmesek, onların Allah fikrine ulaşması ne kadar kolay olacaktır. Çünkü bizde mevcut olan Allah’ın varlığı fikridir ve doğal olan, normal olan budur.

O’nu inkâr edenlerin hep ruhi sıkıntılar ve acılar içinde olmalarının ve başarıları çok dara girince “Allah” diye haykırarak O’na sığınmalarının sebebi, hepimizde yaratılıştan mevcut olan Allah fikridir. Özetlersem etrafımızdaki bu çok ince bir düzenle çalışan kâinat ve ortamlarına uygun olarak yaratılmış canlılar âlemi bize bunları yaratan yüce Allah’ı düşündürmekte ve O’na inandırmaktadır.

AK: Efendim, evrendeki ve canlılardaki bu olağanüstü düzeni kimsenin inkâr ettiği yok. Ama materyalistler diyor ki, “Sadece madde vardır ve madde ezelden beri mevcuttur” yani yaratılmış değildir. İşte bu sonsuzdan beri var olan maddenin değişik tesadüflerle biraraya gelmesinden oluş-

muştur bütün canlılar ve bütün evren. Kimsenin görmediği, işitmediği, dokunmadığı maddi olmayan bir Allah’ı da nereden çıkarıyorsunuz?

A. Fikri Yavuz: Önce maddenin hep var olduğu, yaratılmadığı fikrine bilimsel yönden itiraz ederim. Radyoaktif cisimlerin ömürlerinden, evrenin yaşından bugünkü bilim söz etmiyor mu? Hattâ bu konuda değişik yöntemlerle rakamlara bile ulaşılar. Maddenin yaşını birkaç milyar yıl olarak hesaplıyorlar. Demek ki bir başlangıcı var. Böylece madde yoktan ve kendi kendine var olamayacağına göre bir Yaradan fikri kendiliğinden ortaya çıkıyor.

Buna rağmen bir an için maddenin yaratılmamış ve sonsuz zamandan beri var olduğunu düşünsük dahi, Allah fikrine yine de ulaşabiliriz. Şimdi ben maddecilere soruyorum: “Mademki bir yüce kudret bir yüce yapıcı yok, her şey tesadüfen meydana geldi; yani uçak fabrikasından daha muhteşem olan şu insan vücudu tesadüfen oluştu, öyleyse neden o kör maddeden kör tesadüflerle, mesela muntazam taşlardan örülmüş bir su kuyusu, bir ev, bir minare, dişli çark kendiliğinden meydana gelmemiş şimdiye kadar?”

Çölde giderken bir su kuyusu görseniz, çıkığı var, kovası var, zinciri var, hiç düşünür müsünüz bu kuyuyu rüzgârların tesadüflerle yaptığını? Peki, sonsuz zamanlarda bir su kuyusu bile tesadüflerle olamazken, olmamışken şu muazzam ağaçlar, renk renk çiçekler, çeşitli hayvanlar ve insanlar nasıl tesadüfen olmuş acaba?

AK: Buna karşı şöyle cevap verilebilir. Belki maddenin yeteneği, kapasitesi sadece canlıları oluşturabilecek tarzda olduğundan, cansız düzenekleri meydana getiremiyor. Yani madde daha karışık şeyleri tesadüfen oluşturduğu halde basitlerini yapamıyor olabilir.

A. Fikri Yavuz: Ama bir noktayı atlıyorsunuz. Maddenin kapasitesinin cansızları meydana getiremeyeceği konusundaki tahmininiz gerçeğe uymuyor. Çünkü düzenli işleyerek bize vaktimizi doğru bildiren saatimiz, oturduğumuz evler, camiler bunların hepsini maddeden yapmıyor muyuz? Demek ki maddenin kapasitesi bunları da yapmaya elverişli.

Görülüyor ki tesadüfen bir dişli çark bile meydana gelemezken, koskoca evrenin, canlıların bir yapıcısı ve planlayıcısı olmadan oluşması imkânsızdır. Bu nizamın bir Yaratan'ı vardır, o da kudreti sonsuz olan Allah'tır.

AK: Peki Allah'ı kim yarattı öyleyse?

A. Fikri Yavuz: Dikkat ederseniz biraz önce materyalistlerin maddenin ezeliği yani yaratılmamış olduğu konusundaki düşüncelerini bir an için kabul etmiştim. Bilimsel sonuçlara aykırı olmasına rağmen bazı maddeciler, maddenin sonsuzdan beri mevcut olduğunu kabul ediyorlar, böyle bir şeyi düşünebiliyorlar da neden maddi olmayan, bilinçli en büyük bilime ve hünere sahip, her şeyi yaratan bir Allah'ın sonsuzdan beri var, yani yaratılmamış olduğunu kabul edemiyorlar?

Deminden beri yaptığım konuşmalarda bu düzenli evrenin bir yaratıcısının varlığını gösterdim ama o yaratıcının özellik-

leri konusunda bir tek kelime söylemedim. Çünkü O bizim beş duyumuzun dışındadır. Bizim bütün bildiklerimizin ötesin-dedir. Biz; baş, son, evvel, sonra sözlerini madde ve ona bağlı olan zaman için söyleyebiliriz. Maddenin ve zamanın da yaratıcısı olan Allah'a bir başlangıç düşünülebilir mi? Felsefi olarak söylersek: Allah, yaratılması gerekmeyen varlığı bizatihi kendinden olan Yüce Varlıktır.

AK: Günümüzün insanlarını Allah'a nasıl inandırmalıyız, metodumuz ne olmalı?

A. Fikri Yavuz: Bunun yolunu Allah Kur'an-ı Kerim'de göstermiştir. Cenab-ı Hakk'ın insanları daima düşünmeye ve olanlardan ibret almaya davet ediyor. Eğer biz Dünya'da uyurgezer gibi yaşarsak, olayların başını sonunu hiç düşünmezsek, bir takım klişe sözlerle her şeyi açıklayıverirsek, hiçbir şeyin aslına nüfuz edemeyiz.

Bu söylediklerimi yapabilmek için hem astronomi, fizik, kimya, biyoloji gibi maddi bilimleri iyi bilmek hem de dini bilgilere çok önem vererek ikisinde de bilgi sahibi olmak gerekir. Yalnız birini yapmak bizi tek kanatlı kuş gibi uçamaz hale getirir. Son olarak bir filozofun çok beğendiğim bir sözünü aktarmak istiyorum:

“Doğa bilgilerini düşünmeksizin ve derinine girmeksizin kuru kuruya anlatan bir kimse öğrencisini kandırıp şeytan tarafına çeker. Düşündürerek, dikkatle öğretip doğanın inceliklerini işleyen kimse ise öğrencisini evrenin Yaratıcısına ulaştırır.”

Fetih ve Fatih

Güngör Özyiğit, Psikolog

İstanbul'un fethi, sebep ve sonuçları bakımından XV. yüzyılın çağ kapayıp çağ açan en önemli olaylarından biridir. Böylece beylik ve beylikler devri denen "geçiş çağı" sona erer. Fetih ve Fatih, Osmanlı İmparatorluğunu kuran asıl olaydır. Türklerin Marmara çevresini zapt etmeleri ve İstanbul'a girmeleri, kendilerine ideal bir jeopolitik durum sağlar ve parlak gelecek hazırlar.

Y

ıl 1807. Napolyon, Rus Çarı III. Aleksander'ın ordularını bozguna uğratmıştır. İki hükümdar

Tilsit'te Niyemen ırmağı üzerindeki bir salda barış için pazarlık yapmaktadırlar. Aleksander, her ne pahasına olursa olsun “Çaringrad'ı yani İstanbul'u ele geçirmek niyetindedir.

Napolyon, büyük ölçekli bir İstanbul haritasına göz gezdirdikten sonra, son kararını bildirir: “İstanbul mu? Asla! Ve gerekçesini şöyle dile getirir: “İstanbul'u ele geçiren dünyayı idare edecektir.” Bu durum tarih boyunca birçok kişinin, niçin İstanbul'a iştahla yöneldiklerini açıklamakla birlikte, İstanbul'u jeopolitik bakımdan “Dünya başkenti” olarak yüceltir.

İstanbul iki denizi ve iki karayı birden kucaklar. İstanbul'u alan Akdeniz ve Karadeniz boğazlarına egemen olur. Hem Akdeniz'i Karadeniz'e bağlayan deniz yolunun, hem de Avrupa ile Asya'yı birbirine birleştiren kara yolunun kesiştikleri kavşak bölgedir İstanbul. Kıtaların ve uygarlıkların buluştuğu bir dört yol ağızıdır.

Balkanlar ve Yakın Doğu ile, Kafkaslarla kolayca bağlantı kurulabilir. Gerçekten İstanbul'u ele geçiren, dünyaya söz geçirebilir. Hz. Muhammed, yüzyıllar ötesinden, zamanı seyredencesine “İstanbul mutlak fethedilecek bir tarihte. O ordu ve

o kumandan ne güzel bir nasipte.” diyerek müjdeyi verir ve hedef gösterir.

O yüzden İstanbulun Fethi, sebep ve sonuçları bakımından XV. yüzyılın çağ kapayıp çağ açan en önemli olaylardan biridir. Ünlü tarihçi Mükrimin Halil'in dediği gibi Müslüman Türklerin ön Asya'daki birinci büyüklüğü Malazgirt ise, daha büyük ikincisi İstanbul'un fethidir. Böylece beylik ve beylikler devri denen “geçiş çağı” sona erer. Fetih ve Fatih, Osmanlı İmparatorluğunu kuran asıl olaydır. Türklerin Marmara çevresini zapt etmeleri ve İstanbul'a girmeleri, kendilerine ideal bir jeopolitik durum sağlar ve parlak gelecek hazırlar.

Fetih, Batı ile Doğu'yu birbirine yaklaştırır; anlaşmazlıkları anlayış potasında eritir. Dinsel bağnazlığa karşı, dinsel hoşgörüyü yaşanan bir gerçekliğe dönüştürür. Fatih'in Rum Patriği'ne verdiği ferman, Orta Çağın dinsel bağnazlığına indirilmiş bir darbedir. İstanbul'un fethi ile birlikte Doğu Akdeniz'de, Yakın Doğu'da ve Balkanlar'da bir barış ve güven ortamı sağlanır. İstanbul, batıda baskıdan bunalanlara kucak açan kent olur.

ÇAĞIN BAŞTACI

Macar Urban'a toplar döktüren, gemileri karadan yürüten “Ya ben İstanbul'u alacağım ya İstanbul beni” diye uykusuz geceler geçiren, Bellini'ye resmini yaptıran, İtalya'ya resim

eğitimi için öğrenci gönderen, vicdan özgürlüğüne saygı göstererek laik bir tutum takınan, Michael Angelo'yu baş mimar yapmak için çağrıda bulunan Fatih Sultan Mehmet, çağı yakalamak bir yana, çağa önderlik eder. Fetihden önce seksen bin nüfuslu ufak bir taşra şehri görünümündeki İstanbul'u, fetihden sonra yarım milyonluk nüfusuyla bir imparatorluk merkezi yapar.

İstanbul'a egemen olan Fatih, bu sayede, Hristiyan ve İslam dünyasını buyruğu altında toplamak ve evrensel bir devlet kurmak imkânına kavuşur. Nitekim onu Greklerin, Doğu'nun ve Romalıların imparatoru olarak gören tarihçiler vardır. Devrin Papası ikinci Pius, Fatih'e yazdığı bir mektupta, onu Hristiyan olmaya çağırarak "Bütün dünyanın efendisi olman için bir damla vaftiz suyu yetecektir" der.

Fatih, İstanbul'u fethedip yeni bir çağı açtığına hani şairin "Yaşına bak-

tım yaşımdan, başına baktım başımdan utandım" dediği üzerine henüz 22 yaşındadır. Zafer alayı ile birlikte, beyaz bir at üzerinde 22 yaşında bir genç olarak İstanbul'a girdiğinde, yanında beyaz sarığı ve ak sakalı ile Akşemsettin bulunur. Bizans halkı Akşemsettin'i padişah sanarak, ona çiçekler sunmaya çalışırlar. Yaşlı hoca, bunları almaktan kaçınarak Fatih'i gösterir. Kızlar ona doğru yönelirler. Fatih, çiçekleri almaz. Akşemsettin'e verilmesini isteyerek şöyle buyurur: "Evet, Sultan Mehmet benim. Ne var ki; o beni yetiştiren hocamdır, çiçekleri ona verin!"

Fatih'in bilginlere ve bilgiye saygısı bununla da kalmaz. Fatih'te yaptırdığı kendi adını taşıyan camiye çevreleyen on altı medrese, bundan beş yüz yıl önce kurulmuş bir üniversite gibidir. 1470 yılında bu üniversite tamamlandığında Fatih, orada kendisine de bir oda ister. Hocalar şöyle der; "Her ne kadar bütün bu binaları siz kurup bize

verdinizse de biz size burada oda veremeyiz!"

Fatih nedenini sorduğunda şu cevabı alır: "Burada oda sahibi olabilmek için ya hoca ya talebe olmanız gerek. Gelin imtihan olun; kazanırsanız odayı alırsınız." Bunun üzerine

Sultan, sınava girer, kazanır ve o zaman odalardan biri onun olur.

FATİH'İN EĞİTİMİ

Arap ve Fars edebiyatını çok iyi bilen Fatih Sultan Mehmet, “Avni, mahlası (takma adı) ile şiirler yazar. Her şehzadeye öğretilen Çağatay lehçesi ile Farsça ve Arapçadan başka Yunanca, Lâtince, Sırpça ve İtalyanca ’da öğrenir. Genç yaşta hükümdar olduktan sonra da öğrenimini sürdürür. Reislik bilgide olduğundan, Fatih Sultan Mehmet bilgisi ve hoşgörüsüyle çağında başı çeken kişilerden biri olur.

Fatih’in her din, dil ve ırktan insanı kucaklayan hoşgörülü yaklaşımının yanında âlemi nizam için devletin bölünmemesi için “kardeş katlini” yasallaştırması, o da onun paradoksu!

Fatih çok iyi bir eğitim görür. Molla Gürani ve Akşemsettin tarafından yetiştirilir. Molla Gürani İstanbul’u almak isteyen ikinci Murat’a “Beyim, İstanbul’u sen alamayacaksın, ben de göremeyeceğim. Onu şu beşikteki şehzade ile şu köse şeyh beraber alacaktır” diye kehanette bulunarak Fatih ile Akşemsettin’i gösterdiği söylenir.

Fatih Akşemsettin’e o denli saygı gösterir ki, genç yaşında İstanbul’u alıp, çağ kapatıp çağ açtığı anda bile “İstanbul’u aldığımı sevinmirem, Akşemsettin ile aynı çağda yaşadığıma sevinirem” demiştir.

Özetlersek “Fetih ve Fatih” biri diğerini yücelten iki isim... İstanbul ve Fatih yan yana getirildiğinde ise ortaya çıkan güzel bir resim!...

Mısır'ın Ölümler Kitabı

Nihal Gürsoy

Dünya üzerinde “Ölümler Kitabı“ adıyla bilinen iki ayrı metin bulunmaktadır. Bunlardan biri Mısır’a diğeri Tibet’e aittir. Her ikisinin de konuları aynıdır. Ancak kendi toplumlarının özelliklerine ve geleneklerine göre anlatım farklılıkları vardır. Her ikisi de bir zamanlar yeryüzünde var olan Atlantis, Mu medeniyetlerinin izlerini taşımakta olduğundan öz olarak aynı esaslara dayanırlar. Biz burada Mısır’ın Ölümler Kitabını kısaca incelemeye çalışacağız.

E

ski Mısır, bir zamanlar büyük bir eğitim ve kültür merkeziydi.

Çevre illerden ve çeşitli bölgelerden buraya gelen öğrenciler özel bir eğitim görerek inisiye olur, Osiris rahibi olurlardı. Osiris rahibi olduklarında önlerinde iki seçenek belirirdi. Mısırlı ise mabede bağlanıp ülkesinde kalabilir, yabancı ise görevini yerine getirmek üzere ülkesine geri dönebilirdi. Fakat ayrılmadan önce mabedin sırlarına dair tam bir sessizlik içinde olacağına dair yemin etmeleri gerekirdi. Ayrıca öğretiyi üstü örtülü bir şekilde insanlara aktarmaları gerekiyordu. Eski Mısır'ın gizli öğretilerini sembolik bir biçimde en iyi anlatan metinlerin başında "Mısır'ın Ölüler Kitabı" gelir.

Ölüm; insanın düşüncesini görünenden görünmeyene, geçici olandan ebediye, insaniden ilahiye yönelten bir basamak olmuş, böylelikle ölümün sırlarıyla birlikte yaşamın sırları da aralanmaya başlamıştır.

Ölümünden sonra insanı ne bekliyor?
Ölümünden sonra yaşam devam ediyor mu?
Yeniden dünyaya gelmek mümkün mü?

Bu sorular, inisiyeler için artık sır olmaktan çıkıyordu. Çünkü onlar, ölümün sırlarına vakıf oldukları gibi yaşamı verimli ve amacına uygun kılan bilgilere de sahip oluyorlardı.

ÖLÜLER KİTABI

Dünya üzerinde "Ölüler Kitabı" adıyla bilinen iki ayrı metin bulunmaktadır. Bunlardan biri Mısır'a diğeri Tibet'e aittir. Her ikisinin de konuları aynıdır. Ancak kendi toplumlarının özelliklerine ve geleneklerine göre anlatım farklılıkları vardır. Her ikisi de bir zamanlar yeryüzünde var olan Atlantis, Mu medeniyetlerinin izlerini taşımakta olduğundan öz olarak aynı esaslara dayanırlar. Biz burada Mısır'ın Ölüler Kitabını kısaca incelemeye çalışacağız.

Bilinen ilk Ölüler Kitabı, 453 Bap'tan oluşan metinleri kapsar. Bu metinler, Eski Mısır'ın kutsal yazıtlarıdır. Atlantisli bilgiler tarafından eğitilen ilk Mısırlı rahipler tarafından kaleme alındığı düşünülmektedir. Yıllarca gizli tutulan bu metinler ve içindeki sembollerde gizlenen sırlar çok az sayıdaki kişiye açıklanmıştır. M.Ö. VII. yy'da 165 Bap'ta toplanmıştır. Torino'daki Eski Mısır Müzesi'nde bulunan 20 metre boyundaki Papirus bu bilgileri içermektedir.

Ölüler Kitabı'nın okunuşu, âyinlerde arınmış rahipler tarafından yapılıyor, bütün cenaze töreni boyunca ölünün mumyasına dönük olarak kutsal metinler okunuyordu. Konunun uzmanları, bu töreni adeta, inisiye edilmemiş bir ruhun dünyayı terk ettiği sırada yapılan hızlı bir inisiyasyona benzetirler.

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın bazı Bap'ları, hiçbir insana açıklanmaması istenen büyük sırları ima etmektedir. Bu sırlar sadece Mısır'lı rahipler tarafından bilinir ve gizli tutulurdu.

Ölüler Kitabı'nı, sadece ruh varlığının bedeni terk ettikten sonra karşılaşacağı olayların bir açıklaması olarak görmek, onu gerçek değerinden uzaklaştıracaktır. Her ne kadar öte âleme yani spatyom'a geçen varlığın karşılaşacağı olaylar hakkındaki bilgiler kitabın konusu içinde yer alsada, varlığın hem bu dünyada hem de öte âlemde sadeleşmesi, arınması ve yücelmesini esas alan bilgilerden oluşur. Bu nedenle Ölüler Kitabı aslında bir inisiyasyon kitabıdır. İnisiyasyonun safhalarını, inisiyasyonun anlamını ve bu esnada yaşanan değişik şuur hallerini anlatır.

Mısır'lı rahipler, yaptıkları astral seyahatler ve duru görü yetenekleri vasıtasıyla öldükten sonra gidilecek spatyomu daha ölmeden önce inceleme imkânı bulabiliyorlardı. Bu açıdan bakıldığında; Ölüler Kitabı'nda astral mekânla fizik mekân birbirlerini tamamlayan bir bütünlük oluşturmaktaydılar.

ASTRAL SEYAHAT YAPAN RAHİPLER

Günümüzde parapsikolojinin üzerinde titizlikle durduğu astral seyahatler, fizik bedeni bilinçli bir şekilde terk ederek, belirli bir süre fizik bedenin

dışına çıkma esasına dayanır. Bedenin dışına çıkıldığında fizik mekânda kalınabileceği gibi, astral mekâna da geçilebilmektedir. Böylelikle öldükten sonra gidilecek mekân hakkında daha ölmeden önce bilgi sahibi olunabilmektedir. Osiris rahipleri tarafından öğretilen tekniklerle, böyle bir tecrübe inisiye adayına rahatlıkla yaşatılabilmekteydi. Günümüzde de yurt dışında parapsikoloji ile ilgili çevrelerce bu yöntem aynı şekilde uygulanarak astral seyahat konusunda başarılı sonuçlar elde edilmektedir.

ÖLÜLER KİTABININ İÇİNDEKİ SIRLAR

Ölüler Kitabı, I.Bap' tan XIV. Bap'a kadar "aydınlanmış mumyaların" cenaze törenine hazırlanmasını anlatır. XV. Bap' ta ölüler, kalplerindeki pislği atmak için yapmaları gereken şeyle uğraşır. Buradaki ölüyü bilinen tabiriyle ele alırsak, öncelikle ölünün bedenine yapılan mumyalama ve cenaze töreni sırasındaki âyinlerin anlatımıyla karşılaşırız. Daha sonra bedenini terk etmiş olan ruhun, öbür âlemde arınma mecburiyetinde olduğu gerçeğiyle yüzleşeceğine dikkat çekilir. Kalbin arınması astral temizliktir. I. İle XV. Baplar inisiyasyona hazırlık safhasını ve değişime başlayacak olan varlığın hem yaşarken hem öldükten sonra astral mekânda karşılaşacağı zorunlulukları anlatır. Bu zorunlulukların başında arınma ve sadeleşme gelir ki, Ölüler Kitabı bunu kalbin temizlenmesiyle sembolleştirmiştir. Ancak bu

arınmanın sonunda varlığa bazı kozmik bilgiler aktarılabilir ki, bu da XVI. Bap'ta Dünya'nın yaratılışıyla ilgili bilgilerin verilmesiyle birlikte belirginlik kazanmaya başlar.

XXI. Bap'tan XXX. Bap' a kadar ölüye; hiçbir zaman "çürümeyecek ve de kokmayacak" yeni bir bellek kazandırabilmek ve "tanrısal dünyada ağzının gücünü yeniden bulabilmesi" için gerekli olan yöntem ve formüller açıklanır. Ölüler Kitabı bu yöntemlerle ölünün iç organlarının derinliklerinden kalbini sökmeye çalışan Heliopolis tanrılarının (bu tanrılar her türlü geri seviyeli ve negatif enerjilerin sembolüdür) büyülerinden de korunacağından söz eder.

Bu bilgiler, ölen varlığa astral mekândaki görevliler tarafından açıklanan sırlar ve bilgilerdir. Çürümeyen ve kokmayan bellek, ağzının gücünü yeniden kazanması ise dünyada iken daralan şuurunun yeniden açılmaya başlaması ve ruhun kendini doğru ifade edebilmesi ve iç potansiyel gücünü ortaya çıkarabilmesi olarak açıklanır.

Arınma dönemini başarıyla tamamlayan varlığın göklerin kapısına doğru ilerlediğinden söz edilir. XXX. Bap'ta daha sonra karşılaşacağı büyük yargılama merasiminin ne olduğu anlatılır.

XLII. Bap'tan sonra XLVII. Bap'a kadar olan bölümlerin konusu,

kadavranın ışığa doğru yükselen ruhsal bir beden haline gelebilmesi için ona açıklanan ilahileri iyi bilmesi gerektiği anlatılır. Burada astral bedenün süptilleşmesi ve frekansının yükselerek daha yukarı seviyelere çıkabilmesi açıkça ifade edilmektedir. Bunun bilgisinin ise, ilahilerin derin anlamlarında gizlenmiş olduğu anlaşıyor.

Günümüzdeki parapsikoloji araştırmaları spatyomla ilgili yaptığı çalışmalarda; bedeni terk eden bir varlığın, spatyomun ağır titreşimli alt kademelerinden kendini çıkarabilmek için sıkıntılı dönemler geçirdiğini gösteriyor. Bu şaşkınlık halinden kolayca sıyrılabilmesi ve alt kademelerden kurtularak daha kapsamlı üst seviyelere ulaşabilmesi için, varlığın mutlak surette öte âlemle ilgili bazı bilgilere sahip olması ve yaşarken istenen seviyeye yaklaşması gerekmektedir. İşin ilginç yanı bu bilgilerin binlerce yıl önce, bazı farklılıklar taşımasına rağmen Mısırlı rahipler tarafından biliniyor ve uygulanıyor olmasıdır. Burada altını çizmek istediğimiz bir başka husus da öte âlem hakkında en kapsamlı bilgilere sahip öğretilerin Eski Mısır kökenli olmasıdır.

XLVIII. ve XLIX. Baplar X. ve IX. Baplar'ın tekrarıdır. L. ile LXII. Baplar'da sözü edilen bilgiler ışığında, ölen varlığın öte âlemin koşullarına giderek uyum sağladığını, kendisine aktarılan bilgilerle, öte âlemin üst katmanlarına doğru hızla ilerlediğini ve

uyanmaya doğru hızlı adımlarla yol aldığını ama tamamen uyanmadığını görüyoruz.

“Ruh yeniden hayat nefesini bulur. Önünde yer ve gök kapılarının açıldığını ve aynı zamanda Osiris’in mekânı olan Semavi Nil’in sularını görür. Ve Osiris’e suya sahip olmam için gerekeni yap!” der. Ezoterik öğretiler Semavi Nil sembolünü, Ruhsal İdare Mekanizmasının şuurlandırıcı ve bilgilendirici tesirleri ve enerjileri olarak görür. “Semavi Nil’in sularına sahip olmam için gerekeni yap!” diyerek Osiris’e seslenen varlık asıl uyanışını gerçekleştirme yolunda gerekli planların devreye girmesini istemektedir.

LXIV.’ den LXXV. Baplar’a kadar olan bölümlerde, ruhun Güneşe nasıl yükseleceği, İsis’in bağrında nasıl gençleşeceği, “anası olan gök mekânda” yeniden nasıl doğacağı, gökte oturan tanrıların yanında oturmaya nasıl kabul edileceği ölüye anlatılır. Bu bölümün sembollerini inceleyecek olursak; içlerinde derin anlamlar gizleyen semboller olduğunu görürüz.

Güneş: Hakikatin sembolüdür, daire ile gösterilmiştir. Daire geometrik şekillerin en mükemmeli olarak kabul edilir. Tamamlanmayı ve sürekliliği ifade eder. Güneşe doğru yükselmek, hakikate ve tamamlanmaya doğru yol almak anlamındadır. Dünyadaki yaşam döngüsünün amacıdır.

Gençleşmek: Ruhun özündeki yetenek ve bilgileri açığa çıkarması, varoluş amacını gerçekleştirerek özündeki mükemmeliyete ulaşması anlamına gelir.

Anası olan gök mekânda yeniden doğmak: Ruhun kozmik kökeninin ve ilahi potansiyelinin kozmik anlatımıdır. Yeniden bu mekânda doğmak ise hem dünyada iken daralan şuurunun sonucu olarak unuttuğu gerçek benliğini ve kökenini yeniden hatırlaması hem de ruhsal doğumunu ve yeni başlangıçları temsil eder.

Tanrıların yanında oturmak: Sözü edilen tanrılar, Ruhsal İdare Mekanizmasının sembolleridir. Burada çok tanrıcılığın ya da putperestliğin izlerini bulmak mümkün değildir. Ruhun, dünya yaşamında tekâmül edip yükselerek Ruhsal İdare Mekanizması ile uyum ve işbirliği içinde olacağı kademeler kastedilmektedir.

LXXVI. Bap’ tan C. Bap’ a kadar ölüye, kendini değiştirmesi için değişim sırlarının formüllerini seçmesi tavsiye edilir. Değişim formülleri, ölünün yeni bir bilgelik kazanabilmesi için okuyucu rahip tarafından tekrarlanarak, ruhun önüne çıkacağı mahkemeye hazırlanmasını içerir.

CI.’ den CXXIV.’ ye kadar olan Baplar, ölünün, tanrıların yazıcısı olan Thot’un kitaplarındaki sırlar bilgisini anlayabilmesi için okunur. Bütün bu

uğraşlar, Osiris'in Krallığı önüne gelmeden önce ışığın yedi kademesinden geçebilmesi içindir.

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Thot'un gizli kitabından söz edilmektedir. Daha önceki yazılarımızda Thot'un İdris peygamber olarak kabul edildiğinden söz etmiştik. Kendisine indirilmiş sahifeler mevcuttur. Thot, bu nedenle tanrıların yazıcısı olarak görülmektedir. Ezoterizmde ışık sembolünün önemli bir yeri vardır. Işık, karanlığı aydınlatması bakımından bilginin sembolü olarak görülmüştür. Işık Tanrılar bilgisinin yeryüzüne sızan huzmeleridir. İslâm da ise ışık nur olarak nitelendirilmiştir. Işığın yedi kademesi ise tüm kutsal metinlerde geçen yedi kat gök ile ilişkilidir. Öte âlemin hiyerarşisinden söz etmektedir.

CXXV. Bap temizleyici itirafların, ruhun yargılanma ve değerlendirilmesinin anlatıldığı kısımdır. “O zamana kadar ölünün ruhu, mutluluk alanlarını hayal meyal görmüştür fakat oraya tam nüfuz edememiştir. Tanrı mahkemesinden temize çıktıktan sonra, mutluların Semavi Kâinatı ile bütünleşebilecek, gerçekten yalnız kendisine ait olan ebedi ismiyle adlandırılacak ve tabiatı da tanrıların tabiatına benzeyecektir. Ancak bütün bunların olabilmesi için ilahi mahkemeden başarıyla çıkması gerekmektedir. Bu mahkeme, dinlerde de sözü edilen sorgulamaya mı işaret ediyordu? Günümüzde parapsikolojinin bedenini terk eden, yani ölen insanlarla medyumlar

aracılığıyla gerçekleştirdiği ruhsal irtibatlar, Ruhsal İdare Mekanizmasının görevlileri tarafından ölen kişinin tüm geçmiş yaşantısının gözden geçirilerek bunun sonucuna göre varlığın yeni yaşam planlarının hazırlandığını göstermektedir. Bu konuda yapılmış binlerce deney neticesinde alınan bilgiler aynı doğrultudadır.

Ölüler Kitabına göre; ölünün ruhu, tanrısal mahkemenin önüne çıktığında onu yargılamak için 42 ışık saçan ulu bekler. Mahkemeden başarıyla çıkarsa varlık varoluş amacına yaklaşmıştır. Kendisini daha üst seviyelere taşımıştır, olgunluk seviyesine göre tekrar geldiği dünyaya dönebilir. Ancak başarıyla verdiği sınavlardan muaf olacaktır. Ya da daha üst âlemlere gidebilmesi için yeni planlar yapılır. Varlığın mahkemeden başarıyla çıkamadığı durumlarda ise tekrar dünyaya dönerek hatalarından, tutku ve ihtiraslarından arınması gerekmektedir. Onun için de yeni planlar yapılır. Aynı sınavlara farklı şekillerde tekrar tabi olacaktır. Ölüler Kitabı'nın buraya kadar yaptığımız çok kısa özetini kitabın son bapını aktararak bitirelim. **“Gerçekte bu kitap çok gizli ve derin bir sırdır.”**

Kaynakça:

Mısır'ın Ölüler Kitabı – Peter le Page Renouf

Mısır'ın Ölüler Kitabı – Albert Champdor

Gizli Sırlar Öğretisi – Ergun Candan
Mu tarih öncesi Evrensel Uygarlık – H. Egemen Sarıkaya

Bağışlamak Affetmek

Seyhun Güleçyüz

“Bağışlamak, size O’nun sevgisinden kalan, tükenmeyen en güzel mirastır. Siz onu fırsat buldukça gönüllerin gölgesine harç ediniz.”

Bizim Celselerimiz

T

DK'ya göre bağışlamak affetmenin eş anlam-lıdır. Bağışlamak, affetmek; herhangi bir

kötü davranış için ceza vermekten vazgeçmektir. Bağışlamak fiilinin ikinci bir anlamı da hibe etmek, lûtfetmek, ihsan etmek, teberru etmektir. Yani karşılıksız bir malı veya hakkı başkasına vermektir.

Kur'an Nisa Süresi 149. âyet: "Bir hayrı açıkla ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız şüphesiz Allah, affedicidir. Güç yetirendir." Hz. Muhammed: "Affetmek ve sabırlı olmak izzetli ve şahsiyetli olmanın göstergesidir. Çünkü affetmek insana izzet kazandırır."

İncil Luka 6/36 "Birbirinizi sevin. Birbirinizi affedin" demiştir Hz. İsa vaazlarında.

Hiz. Ali: "İnsanların en cömerdi istenmeden veren, intikama gücü yeterken bağışlayandır."

Bu insandan da istenendir ama doğaya baktığımızda tüm yaratılmışların belli bir düzen ve ritimde yaşadıklarını, yaşadıkları tüm zorlukların onların programlarını, düzenlerini bozmadığını görüyoruz.

Meselâ, su hep bir yerden bir yere akar ve içinde kendine ait olmayan ne varsa akarken temizler, hep berrak akar tüm engelleri aşarak. Bitkiler ağaçlar, seller, fırtınalar, yıldırımlar karşısında direnirler,

bazen yer yerinden sökülür, bazen dallarını kaybederler ama yine de aynı düzenle, baharda yeniden canlanırlar, yaşadığı sele, fırtınaya kendini susuz bırakan kızgın Güneşe küsmeden...

Hayvanlara baktığımızda amaçları yaşamak, neslini devam ettirmek olan ve bizler gibi O'nun Sevgisinden Varedilmiş canlılardır. Düzenle belli bir ritim içinde yaşarlar, birbirleriyle çoğu zaman uyumlu yaşayıp ve ölürlür. Onlar için önemli olan karınlarını doyurmak, korunaklı bir yerde uyumaktır. Doğada yaşarken karşılaştıkları hiçbir zorluk onları düzenli hayatlarından ayırmaz ve onlar da o zorluklara hiç karşı çıkmadan, hemen gerekeni yaparlar. Böylece doğa hepimizin bildiği gibi tabiatın bir bütün olduğunu, insana yaşamlarıyla anlatır. İnsan bir bütünlüğün parçası olduğunu anlamak istemez. Sebebi egolarının onu daima yönetmeye çalışmasıdır. Neticede ise insanın insana farksızlığını göremeyen aklı ve ihtiraslarının kaynağı olan gönlü, ona ve çevresine zarar verir. Bu negatif titreşimlerle yaşayan insandan yayılan enerjiler, öfke, hiddet, kin olarak ortaya çıkabilir. Neticede insanlar bu duygular ve tutku-larla birbirine zarar verir ve birbirlerini affedemeyecek hale de gelebilirler. Yapılan haksızlıklar insanların gönlünde yükür, içten içe onları yorar, sağlıklarını bozar. Hattâ düşüncelerinin takıntılı olmasına sebep olur.

"Kendimi bir nokta olarak gördüğümde,

Bir bakışım ki anlamlı bir cümlemin sonundayım.

Bu yüzden bağışlayın." Yunus Emre.

Evet önce işe kendimizi bağışlamaktan mı başlasak? Bugün birçok insan farkında olmadan kendini beğenmediği için, kendine kızdığı için, bu duyguyu en kolayından dışarıya aktarıp insanları suçluyor, aslında kendinde beğenmediği huylarını kabul etmek daha zor olduğundan. Halbuki kendimize bakıp hatalarımızı öncelikle kabul edip hoşgörüyle affetmeliyiz ki, başkalarının bize yaptığı yanlışları kolayca affedebilelim.

Bağışlamak yaşama sevincimizi yükseltir. Çünkü bizi gönlümüzdeki sıkıntıdan kurtarır. Geçmişin acılarını hafifletirken zamana ihtiyaç vardır. Emek ister ve kendimize sevgiyle hoşgörüyle bakmamıza da ihtiyaç vardır. Uzun zamandır bu taşıdığımız yük aslında kendimize boşuna verdiğimiz cezadır. Evrenin “benzer benzeri çeker” yasası gereği şimdiye kadar bağışlamayan insanın yaydığı negatif enerji, bize hep benzer olayları yaşatmaktadır. Unutmayalım ki, sevginin içinde mutlaka bağışlama vardır.

Affetme kavramı birçok terapi uygulamalarında kullanılır. Affetmenin kaynağı gönlümüzdeki sevgidir. Bizim Bilgilerimiz’de şöyle diyor:

“O’nun sizden istediği önce bağışlayıcı olmaktır. Bağışlayıcı olabilmenin tek çaresi her şeyi her şekilde önce sevmek, sonra gerekeni uygulamaktır; şüphesiz O’nun yolundan, izinden, bilgisinden ayrılmadan!”

Kanadalı yazar, akademisyen Robert Enright’ın geliştirmiş olduğu “affedicilik

terapisi” bu konuda insanlara çok geniş kapsamlı hizmet vermektedir. Şimdi R. Enright’ın affedicilikle ilgili yazdıklarından bahsedeceğim.

Affetmek kavramı kişinin hem diğer insanlarla olan ilişkisini sürdürmede hem de kendine yönelik bakış açısında önemli rol oynar. Affetmek duygu odaklı bir başa çıkma sürecidir. Kişinin duygularını kontrol etme, kendine hükmetme, dürüst, tutarlı, etik değerlere uygun davranma ile değişimlere uyum sağlaması olarak tanımlanan duyguları yönetme affetmedir. Bundan dolayı kişinin affetme sürecinde düşüncelerini yönetebilme yeteneği çok önemlidir. Kişinin kişiler arası ve kendi içi, yani “kişi-içi” süreçlerinin önemli bir parçasını oluşturur. Duygularını ve onun kaynağı düşüncelerini yönetme, empati, hoşgörü gibi olumlu pozitif ilişkiler içindeyken kaygı, depresyon gibi olumsuz duygulardan da uzaklaşır. Aslında düşünce ve duyguları yönetebilme yetisi çocuklukta başlar ve gelişir.

Peki bu affetmenin önünde ona engel olan “Allah affetsin, ben affetmem” diye geçiştirdiğimiz, bakışlarımızı sevgiyle yumuşatmamıza izin vermeyen, bizi özgür kılacak affetme duygumuza engel olacak kadar güçlü duygu nedir?

Belki suçluluk, belki kendimize haksızlık yapıldığını düşünmemiz, özetle egolarımız olabilir mi? Ama bir bilge bakın ne diyor: ***“Bağışlamak âdetiniz olmalıdır. Yalnız biliniz ki bağışlamak aldanmak demek değildir. Sizi aldatan-***

ları aldatıcılıktan vazgeçirebilerseniz en büyük savaşı kazanmış olursunuz.”

Bu baskılardan içimizdeki negatif duygulardan kendimizi azat etmek için ilk işimiz affetmekse önce kendimizden başlamalıyız. Her ne olursa olsun eksiklerimizi bulup bundan dolayı yaşadığımız varsa, kırdığımız gönül varsa, haksızlık yapmışsak, yalan söylemiş, gıybet yapmışsak kendimizi affetmeliyiz, bir daha yapmamak için kendimize söz verdikten sonraki en temel olumsuz duygulardan olan suçluluk ve değersizlik duygusundan kurtulalım. Özgür olup, karşımızdaki insanların da değerlerini görüp onları daha da çok sevelim. Bizim Bilgilerimiz’de dendiği gibi: ***“Siz öyle yaşayınız ki birbirinizi bağışlamak için mesele olmasın. Çünkü yalnız gerçek bağışlayıcı O’dur.”***

Affetmenin önündeki bir diğer engel yoğun eleştiri dünyasının yükü olabilir. Mükemmelliğe giden yolda her şeyi rasyonel bir zihinle, hoş görüden, sevgiden, araştırmadan uzak algılayıp karar vermek de olabilir. Böylece hayatımız akıp giderken dünyaya bakış açımız git gide daha yüzeysel olur. Bir yandan da sevgi alışverişi yapacak gönül kapılarımızı tamamen tecrübeden, bilgi ve sevgiden, sezgilerden uzak, aklımızı kilitlediğimizden yalnızlaşırız.

Niceleri vardır ki, her şeyleri tam, mutluluktan yoksun, yorgun, üzgün, etrafları kalabalık olduğu halde yalnız yaşarlar. Çünkü bu durumdaki insan dünya

yaşamında maddenin tutkularının esiri olmuştur. Özünden gelen sevginin itici gücünü bastırırken, bir yandan da iyilik yapmayı, toleransı ve vicdanlı olmayı unutmaya başlamış da olabilir. İnsan böyle bir durumdayken, bir anda silkenip “Ben neyi, neden affetmiyorum? Ben doğru mu davrandım, adil düşünmüyor muyum?” diyerek ilk adımı atıp içindeki içe dönse, kendini ele alsayla bağışlayıcılık konusunda yol almaya başlamaz mı? Kesinlikle evet... Böylece kişi olayın affedici olması gereken birçok sebebiyle yüzleşebilir ve sonunda özgürleşir. Bağışlamadan insan tekâmül edebilse bile hızı yavaştır, çünkü bağışlama olmadan sevgi olmaz ki...

Affetmenin önemli sebeplerinden biri de 21. yüzyılın yükü olan sosyal eleştirilerdir. Yani kendini ve gerçeği kendi realitesinden görmek isteyen koşullu adım atan, hesap yaparak veren, dolayısıyla sadece koşullu şartlarla seven gönül sahibinin kapalı kapısıdır bağışlamamak. Soruyorum o zaman nerede kalıyor insanın insana farksızlığı? Bu gibi esaret altındaki cahil akıl ve gönüllerin olgunlaşması da yavaşlar. Hâlbuki kişi hoşgörülü, toleranslı, sevecen özverili oldukça, artan bağışlayıcılığı ile takıntılı düşünce ve duygularının yerini doğru bilgilerden elde ettiği düşünceleriyle özgürleşir. Gönülünün sevgisi, aklın doğru bilgisiyle birleşir de yüreğine çöken ağırlıklardan, iç sıkıntısından kurtulur.

Affediş özgürlüğünün sunduğu hafiflikle mutlu, neşeli, olumlu enerji yayan olur,

hem de gerçek sevginin gönlünde ortaya çıkışıyla ve koşulsuz iyilik yapmanın ruhsal doyumuyla, farkındalığı artar, akli hızlı çalışır, idraki açılır ve tekâmülü hızlanır. Örnek olur tüm insanlara...

Yaradan bizi sevgisinden bağışlar, çünkü O'nun sevgisi bağışlayıcıdır. Bağışlayıcı olmanın tek çaresi her şeyi sevmektir ama en önemli şart, O'nun yolundan, izinden, bilgisinden ayrılmadan sabırlı olarak.

Affetmek bize haksızlık gibi de gelebilir. Affedersek kendimize haksızlık yapıyoruz zannedebiliriz. Çünkü biz karşımızdaki kişi tarafından çok incitilmiş, aşağılanmış, çaresizleştirilmiş olabiliriz ama daha geniş açıdan olaylara baktığımızda, bu olumsuz duyguları taşıyarak bazen senelerce kendimize asıl haksızlığı biz yapmıyor muyuz?

Bazı insanlar bağışlama eylemini başına gelenleri sineye çekmek olarak algılar ve çoğu da gönüllerinde o olaya karşı ve yapan kişiye karşı negatif duygularla kendilerini bağlar, böylece düşünce esareti yaşarlar. Hâlbuki affetmek kendine yapılan en büyük iyiliktir ve kişiye özgürlük ve huzur verir. Ama bağışlamanın kültürlerde çeşitleri vardır. Meselâ Türk toplumu ailede olan hataları zor affedebiliyor. Çünkü aile yapısına çok anlam yüklüyorlar. ABD'de sevgi ile ilgili konulardaki haksızlıklar daha zor affediliyor. Fransızlar da yapılan hatanın sonucuna göre affediyorlar. Hâlbuki çeşitli araştırmalara göre bağışlamak hem

fiziksel hem de psikolojik sağlık açısından çok faydalıdır. Bağışlayan insan hem daha az stresli hem de daha sağlıklı ve özgür düşünen zihin yapısına sahip olur.

Amerikan Psikoloji Derneği tarafından Birleşmiş Milletlerde yayınlanan "Affetme" raporunda, affetmenin insanı mutlu ve başarılı kıldığı ortaya konmuştur. Virginia Commonwealth Üniversitesi'nden Prof. Dr. Everett Worthington'a göre gerçek affetme durumuna ulaşma yolları iki kategoriye ayrılır: Kararlı affetme ve duygusal bağışlama. Prof. Dr. Worthington ise: "Duygu bir değişiklik yaşayabilir ve ardından affedebilirsiniz. İkinci affetme şekli ise; affetmeye karar verebilir ve bu fikrin oluşturduğu duygu durum değişikliklerini kararınızdan sonra yaşayabilirsiniz." der.

Bilmelisiniz ki, bağışlamakla size zarar veren kişiyi haklı bulmuyorsunuz. Ona dair negatif duygu ve düşüncelerinizi kendi zihninizden uzaklaştırıp özgürleştiriyor, yerine o kişinin insan olduğunu, sizin gibi eşit şartlarda yaratılıp dünyaya tekâmül etmek için geldiğini ve sizin gibi Yaradan'ın sevgisinden varedildiği fikrini sabır, hoşgörü ile yerleştiriyorsunuz.

Unutmamamız gereken, O'nun bizden istediği önce bağışlayıcı olmamızdır. Bağışlayıcı olabilmenin tek çaresi her şeyi, her şekliyle önce sevmek, sonra gerekeni uygulamaktır. O'nun yolundan giderek ve O'nun bizden istediği ahlâki değeri uygulayarak.

Yükseliş (Geçiş) Hazırlık

Derleyen: Belgin Tanaltay

“Nasıl tarladaki tahılın, azami ürün sağlamak için en uygun zamanda hasat edilmesi gerekiyorsa, aynı şey Dünya gezegeni için de geçerlidir. Dünya insanları tahıllardır ve hepsinin olgunlaşmış olup olmadıklarına bakmaksızın, artık olgun olanların hasat edilip, daha yüksek deneyim boyutuna geçirilmelerinin vakti gelmiştir. Yaradan’ın bir ana planı vardır ve siz burada, çiçek açan tanrısallığınız içinde bu planın bir parçasısınız.”

Üstat Sananda Yükseliş-1 kitabında böyle söylüyor. Senelerdir, çeşitli medyumların kanallık ettiği yeniçağ

bilgileri, dünyamızın yeni enerjilere açıldığını, insanlığın kolektif bilincinin yükseldiğini ve yakın gelecekte gezegenimizin ve hazır olan insanların 3. boyut enerjisinden 5. boyut enerjisine geçeceğinin haberini veriyor.

İsmail Hakkı Acar, bu sene Sevgi Dünyası dergimizin Ocak, Şubat ve Mart sayılarında yükseliş konusunu değişik kaynaklardan derlediği bilgilerle çok ayrıntılı bir şekilde işledi. Medyum Eric Klein’in kanallığıyla daha önce Dünyada

yaşamış ve yükseliş deneyimini yaşamış üstatlardan alınan bilgiler, "Yükseliş" isimli 4 kitaptan oluşan bir seri şeklinde derlenmiştir.

Bu kitaplarda yükselmiş üstatlar, insanlara yükseliş/geçiş sürecine nasıl hazırlanmaları gerektiği ile ilgili önerilerini aktarıyorlar. Ben de bu yazıda, yerimiz yettiğince, önümüzdeki sürece ışık tutması umuduyla bu bilgilerden bazılarını derledim.

Kendinizi Sevin:

“Yükseliş sürecinde sevgi kritik bir öneme sahiptir. Sevgiye ne kadar açık ve

ne kadar sevecen bir varlık olduğunuz konusunda artık daha fazla kaygılanmanız gerekmez. Çünkü bu sadece kendinizi daha fazla eleştirip yargılamanıza yol açacaktır. Kalplerinde Yaradan ve kendileri için sevgi olan varlıklar yüklebileceklerdir. Bu konuda, bunu hak etmişliğinizle ilgili sınırlamalarınız varsa onlar da giderilecektir. Çünkü siz hepiniz yükselme niyetinizi, isteğinizi bildirdiniz. Bunu yapmakla da hayatınızdaki birçok olağanüstü güçlü değişim, dönüşümü serbest bırakmış oldunuz ve bunlardan biri de sizin sevme kapasitenizin sınırsız hale gelmesidir. O yüzden, eğer bu zamanda koşulsuz olarak sevebileceğinizi hissetmiyorsanız, kendinizi yargılamayın. Bu sizin hedefinizdir. Yükselbilmek için kusursuz olmak gerekmez. Ama size buna nasıl başlayacağınızı söyleyeceğim. Kendinizi severek başlayın. Kendinizle paylaştığınız sevginin ölçüsü diğer şekillerde de ne kadar sevgi hissedebileceğinize karar vermenize çok yardımcı olur. Sevgiyi hak etme konusundaki tüm kavramlardan, eğer mümkünse, hemen kurtulmalısınız. Eğer yapabilirsiniz, kendilerine eleştirel ya da yargılayıcı bir gözle bakmayan, ama sadece sevgi istediklerini bilen ve eğer alamazlarsa bunun için ağlayan küçük çocuklar olun. Onlar doyum bulana kadar sevgiyi isteyip özleyeceklerdir. Sevgi ve bağlılık konusundaki tutum işte böyle küçük bir çocuk gibi olmaktır. Bir çocuk kendisine neyin iyi geldiğini bilir ve dış koşullar her ne olursa olsun o duygunun peşine düşer. Bu yüzden hepinizi biraz daha çocuk ruhlu olmaya davet ediyorum.....”

“Eğer kendinizi biraz soğukta ya da ruhen beslenmeden yoksun hissediyorsanız, bunu talep edip isteyin. Ve arzu ettiğiniz ruhsal beslenme ve sevgiyi sağlayabilmek için elinizden geleni yapın. O her ne ise kendinize bu zevki, bu imkânları sunun. Kendinize o zamanı, uyumak ya da meditasyon yapmak veya sevdiğiniz bir şeyi yapmak için gerekli o ekstra zamanı verin. Bu zaman, size olumlu ve iyi bir duygu verecek şeyleri kendinizden esirgemenin zamanı değildir. Bu, çocuklarınızı şımarttığınız gibi kendinizi şımartmanın zamanıdır. Biz sizin davranışınızı destekleyecek ve size biraz daha fazla sevgi sağlayacağız. Biz hepinizi bu zamanda bunu yapmaya teşvik ediyoruz. Sizi teşvik etme yolu, size arzuladığınız şeyi biraz daha fazla sunmak, onu elde etmenize yardımcı olmaktır. Bu yüzden eğer sevgi için dua ediyor ve kendinizi bu konuda beslemeye çalışıyorsanız, bizim deneyimin mevcudiyetini genişletip güçlendirebileceğimiz bir tür boşluk, bir vakum yaratırsınız. Eğer siz bu boşluğu deneyimlerseniz, o zaman paylaşacak bir şeyiniz olur. Ve sevgi tayfindaki en yararlı deneyim, onu paylaşmaktır. Sevgiyi kendinize saklamak çok zordur. Böylesine bir aşırı bolluğu kendinize saklamaya çalışırsanız, o bir süre sonra durgunlaşır ve siz bu bolluğun nereye gittiğini merak edersiniz. Bu yüzden kendinizi sevginizle şımartın ve çok geçmeden bir sevgi bolluğuna kavuştuğunuzu göreceksiniz. Ve sevdiğiniz de şımartabilirsiniz. Sokakta gördüğünüz insanları da nazik bir sözünüzle şımartabilirsiniz. Sevginin tatsız bir biçimde

duygusal bir ilişki olması gerekmez. O nazik bir söz ya da bir merhaba kadar basit olabilir, arkadaşlık ve şefkat de sevginin diğer yönleri ve dilleridir. Siz asli özsuya sahip olduğunuzda sevginin tüm nitelikleri paylaşılır ve deneyimlenir. Eğer asli özsuya sahip değilseniz, şefkatli olma çabalarınız sahte ve boş çıkacaktır. Bu yüzden o özsu üzerinde odaklanın. Kendinizi onunla doldurun. Meditasyon mükemmel bir zamandır. Sizler epey darbe yediniz (şimdiki ve geçmiş yaşamlarınızda), istismar edildiniz ve duygusal bedeniniz bunları hatırlamaktadır. Eğer bu zamanda kendinizi koşulsuz sevgiye açmakta zorlanıyorsanız, bunun nedeni, geçmişte böyle yapmış olup, buna pek olumlu karşılıklar almamış olmanızdır. Kendinizi yargılamayın. İşe kendinizi sevmekten başlayın....”

(Yükseliş 1/133)

Ağırlıklarınızdan Kurtulun:

“Yükselişin ya da ruhsal özgürleşmenin bir ön koşulu olarak, duygusal bedeninizi kuşatan, birikmiş ağırlık, yoğunluklardan kurtulmanız gerekir. Siz birçok enkarnasyonlar boyunca buradasınız ve birçok deneyim yaşadınız. Özgürleşmek için gerekli hafifliğe ve yüksek titreşim frekansına erişebilmeniz için bu deneyimlerin dönüşüme uğramalarına izin vermeniz gerekir. Onlar sizi terk ederken, onları hissedip deneyimlemenize izin verin....

“Bir kişi kendini yükseliş sürecine verdiğinde titreşim frekansı yavaş yavaş yükselmeye başlar ve öyle bir an gelir ki,

kişinin duygusal bedenindeki ağırlık, yoğunluk artık o frekansta varlığını sürdüremez. Böylece ondan kurtulması, onun salıverilmesi gerekir. Bu sizin bilinçle, hissederek yapmanız gereken bir şeydir. Onlar ayrıldıktan sonra siz kendinizi daha hafif, daha özgür ve genişlemiş hissedeceksiniz.....

“İnsanlar bu gezegene sevgiyi ve kendini adama duygusu gibi yüksek duyguları öğrenmeye gelmişlerdir. Böylece tüm bu duygular arındırılacak ve siz sadece olumlu, yararlı ve Tanrısal Öz'ün yüksek frekansıyla birarada var olabilecek duygularla kalacaksınız....”.

(Yükseliş 2/102)

Kendine Hakimiyet:

“Kendine hakimiyet sizin yaratımlarınız üzerinde belli bir kontrol kazanmanızı gerektirir. Buna sizin duygusal yaratımlarınız da dâhildir. Yine de bugünden itibaren sadece yüzde yüz olumlu duygular yaratacak olsanız bile, şu ana kadar yaratmış olduklarınızı işlemden geçirmeniz gerekecek. Bu yüzden şimdi temizlenmek için, yüzeye çıkmakta olan yönlerinizin sorumluluğunu üstlenin. Onları kutsayın ve onları hissedin. Onların içeri girişlerini hissettiniz, şimdi dışarı çıkışlarını da hissetmek zorundasınız. Kendinize realite olarak kabul ettiğiniz her şeyi. Başka insanların yaratımlarını kabul etmeyin. Yalnızca kendi olumlu yaratımlarınızı kabul edin. Siz bunu yapabilecek güçtesiniz. Bu, bir hayli psikolojik eğitim gerektiren bir şey

değildir. Bu, zaman içinde sizin hissedeceğiniz bir şeydir. Hepsini temizlenecek. Bazen yaşadığınız duygusal sürecin kökenini bilmek yararlı olur, bazen de bu gerekmez. Bazen bu sadece diğer enkarnasyonlardan kalmış bir şeydir. Lütfen güven duyun ve her seferinde ancak başa çıkabileceğiniz kadar bir temizlikle karşı karşıya bırakıldığınızı bilin. Ruhsal rehberleriniz sizi, yaşadığınız süreci sürekli gözliyorlar. Bu yüzden zaman zaman aşırı bunaldığınızı hissetseniz bile, bu böyle değildir...” (Yükseliş 2/103)

Bağlarınızdan, Bağımlılıklarınızdan Kurtulun:

“Şunu bilin ki siz bağlarınızdan, bağımlılıklarınızdan kurtuldukça hayatınızdaki bazı sevdiğiniz ve birlikte olduğunuz insanları aniden sevmez hâle gelmeyeceksiniz. Sevgi akışını engelleyen şey sizin bu insanlara bağımlılığınızdır. Eğer siz özgür ve açık iseniz ve sevgiye kanallık ediyorsanız çok daha yoğun bir biçimde sevebilirsiniz. Böylece sevgiyle ilişki kurduğumuz hiçbir şey sizin yükseliş sürecinizde zarar görmeyecektir. Çocukları ve ilişkileri olanlarınız kaygılanabilirler. Ama siz bu süreçten ilişkide olduğumuz herkesi yararlandıracaksınız. Çünkü siz ağır enerji bağlarınızı kestiğinizde, ilişkinizi sevgi enerjisinin eterik bağlarıyla yeniden kurabilir; böylece deneyiminizin saflığını çevrenizdeki herkesle paylaşabilirsiniz...”

“Onun için -eğer böyle yapmıyorsanız- kendinizi daha çok bedeninizde hissetme-

ye çalışın. Bacaklarınızı ve Dünya'ya olan bağınızı hissetmeye çalışın. Yükseliş süreciyle ilgili deneyiminizin niteliği, kendinizi ona hazırlamaya ne kadar verdiğinizin direkt bir yansımasıdır. Eğer kendinizi meditasyonda bilinçli olarak hazırlıyorsanız, o zaman yükseliş sizin için çok zevk verici bir deneyim olacaktır. Bu sanki, elinizde biletinizle bir süre kuyrukta beklemeniz ve en sonunda lunapark aracına binip onunla kayarak yukarıya hızla çıkmanız gibi olacaktır.” (Yükseliş 1/86)

Meditasyon Yapın:

.....Meditasyon yapmak için sorumluluklarınızı yerine getirmekten kaçınarak hayatınızda kaos yaratmanız gerekmez. Eğer meditasyon sürecine samimiyetle başlar, ilk başta nicelik yerine niteliğe önem vererseniz, meditasyona ayırabileceğiniz koşulları kendiliğinden yaratarsınız. Aşırı kaygılanmayın. Günde en az iki meditasyon yapmaya çalışın. Eğer yapabiliyorsanız belli bir süre inzivaya çekilmeniz de çok iyi olur. Meditasyon yapmaya alışık olanlarınızın haftada yarım gün inzivaya çekilmelerini tavsiye ederim. Bu sizin deneyiminizde ve bilinçinizde rehberlerinizin mevcudiyetini ve Yüksek Benliğinizin tezahürünü çok artıracaktır. Yani meditasyon göreceli uygulamadır. Önce on beş dakika ya da yarım saatlik meditasyonlarla başlayın ve giderek bu süreyi artırın. Eğer kalben temiz iseniz sizi yükseltmenin bir yolunu bulacağız...”

(Yükseliş 1/61)

“Haftada bir gün birkaç saat ayırarak iç âleminizi araştırıp keşfetmeniz, yükselme ve bağları kesme pratiği yapmanız çok yararlı olur. Meditasyon sırasında yükselme pratiği yapın ve sonuçlara aşırı bağımlı olmayın. Kendinize karşı eleştirel olmayın.

“Bazılarınız dünyaya daha bağlı, daha maddisiniz. Bazılarınız ise çağrı aldığınız anda gitmeye (geçişe) hazırsınız. Bazılarınız melek kökenli ve bu yüzden heyecanlı, çalkantılı, telaşlısınız. Bu sizin doğanızdır. Doğanızı sevin. Ayakları yere basan, daha maddi olanlarınızın, böyle olmalarının bir nedeni vardır. Hayâl gibi hareket edenlerinizin böyle olmalarının bir nedeni vardır. İlerledikçe bunun nedenini keşfedeceksiniz. Yükseliş tamamlandığında nedeni bütünüyle anlayacaksınız. O zaman kendi benliğinizin ve deneyimlediğiniz tüm derslerin mükemmelliğini göreceksiniz ve neden olduğunuz yapıda olduğunuzu anlayacaksınız. Bu yüzden, olduğunuz halinizle güzel olduğunuzu bilin...

“Eğer sizin ayaklarınız yere sağlam basıyorsa, bu sizin tüm çakralarınızla bağlantılı olduğunuz ve ışık enerjisini çekip tüm bedeninizden geçirebildiğiniz anlamına gelir ki, yüксеlebilmek için bu gereklidir. Onun için, meditasyon yaptığınız ve bu sürece teslim olma ve kendinizi açma çabası gösterdiğiniz sürece bu deneyiminizle ilgili kendinize karşı eleştirel olmayın. Bu daha çok kalbinizin açıklığı ve içinde hissettiğiniz sevgi meselesidir. Kriterler bunlardır. Eğer

açık bir kalbe sahipseniz, Melekler Ordusu tarafından süreçle uyum içine sokulacaksınız. Eğer kalben bu enerjiyi almaya açıksanız, onlar sizinle çalışacaklardır. Çakralarınız, bedeniniz, ışık bedeniniz için de yapılması gereken ayarlamalar da yapılacaktır. Böylece hepinizin içinde bir yeniden dengelenme vuku bulacaktır. Bazılarınız ayaklarınızın her zamankinden daha sağlam bastığını hissedeceksiniz. Bu, ışık enerjisinin sadece kalp çakrasında kalmayıp, tüm formunuzdan geçmek istemesinden kaynaklanır. Siz gittiğiniz yerde yarım değil, tam bir bedene sahip olmak isteyeceksiniz...” (Yükseliş 1/87-88)

Evcil Hayvanlarınızla Çalışmaya Başlayabilirsiniz:

“Siz onlar üzerine kendi ışığınızı, ışık bedeninizin tesirlerini yansıtmak durumundasınız. Işığın onları sardığını gözüünüzün önünde canlandırın çünkü onların da yüксеlebilmeleri mümkündür. Garip görünebilir ama gerçekten de annelerinizin siz çocukken size söyledikleri gibi bir kuş cenneti, bir kedi cenneti, bir köpek cenneti vs. (semavî âlemde bu varlıkların yüксеliş halini kapsayan bir boyut) vardır. Zamanla onlara olan bağlılığınız sona erecektir ama onlarla ilgilenilecektir...” (Yükseliş 1/88)

Öfkenizin Nedenini İfade Edin:

“Öfkenizi sevgiyle ifade etmek, sadece duygularınızı ya da öfkenizin nedenini ifade etmektir. Öfkeli olduğunuz gerçeği-

ni, bir başka varlığa olumsuzluk ifade etmeden paylaşmak mümkündür. Bu duygularınızı paylaşmaktır. Eğer birinin yaptığı bir şey yüzünden öfkelenmişinizi hissediyorsanız, ona söyleyebilirsiniz. Bunun doğru olmadığını hissettiniz, haksızlığa uğradığınızı ya da zarar gördüğünüzü hissettiniz. O zaman öfkenin ardına bakın. Neden öfke duyduğunuzu görün. Ve eğer orada bu duyguları paylaşacağımız biri varsa, o zaman bunu yapın. Öfkenizden daha şiddetli bir davranışla da kurtulabilir, gazabınızı hissedemeyecek cansız yastıkları yumruklayıp dövebilirsiniz. Bu noktada, onu daha yumuşak bir biçimde salıvermenin yolu yoksa, bunu yapmak da uygundur. Kendinizi ve başkalarını bağışlamaya çalışın. Ama duygularınızı bastırmayın, çünkü onların salıverilmeleri gerekir. Hepiniz bir arınma sürecinden geçiyorsunuz. Bu çoğunlukla öyle derin bir düzeydedir ki hissettiğiniz şeyi niçin hissettiğinizi bile bilmezsiniz. Sadece duyguların akmasına izin verin. Hissettiğiniz şeyi hissetmenize izin verin. Gelecekte öfke, modası geçmiş bir duygu olacak...” (Yükseliş 1/141)

Şükran Duyun:

“Aldığınız tüm nimetler için kudretli BEN mevcudiyetinize şükran duyun; yaşadığınız tüm iyilikler, Yaradan’ın koruması için, farkındalığınız için, kendinizi adayışınız için, bazen ne kadar zor gelmiş olsalar da, öğrendiğiniz tüm dersler için. Çünkü şükran duymak, Tanrısal sevgiyi hayatınıza, bedeninize getiren ve

başkalarıyla paylaşabilmeniz için o sevgiyi size veren şeydir. Böylece bir "şükran tutumu"na sahip olmak, sizin sınavlarınızdan ve sıkıntılarınızdan kolayca geçmenizi sağlayan yumuşatıcı bir merhem görevi yapar. Temizlenmeniz gereken ağırlıklarınız ve hayatınızda engeller olsa da, şunu bilin ki siz bu gezegendeki geniş azınlık içinde bulunuyorsunuz. Kutsanmış varlıklar olduğunuzu bilin. Kendiniz için üzülmenize kesinlikle hiçbir neden yok. Eğer tabloyu berraklıkla görebilseniz, eğer biraz yükselip de öyle bakabilseniz, ne kadar kutsanmış olduğunuzu göreceksiniz. Ve burada kaç enkarnasyon geçirdiğinizi, kaç bin yıl boyunca yaşadığınızı düşündüğünüzde bu mucizevi değişim - dönüşümün gerçekleşmesi için aslında ne kadar kısa bir zaman kaldığını göz önüne aldığınızda, yükselişiniz gerçekleşene kadar uzun bir zaman geçerse geçsin, bu sizin için çok daha dayanılır, sizin tarafınızdan çok daha değeri bilinir olacaktır. Öyleyse bunun için şükran duyun.

“Almakta olduğunuz her şey için şükran duyun. Kendiniz için üzüldüğünüzde, kendinize acıdığınızda, bakış açınızı değiştirip sahip olduğunuz her şey için şükran duymaya çalışın. Bir şeylerden yoksun olduğunuzu düşünüyorsanız, sahip olduklarınıza bakın, onlar üzerine odaklanın ve Yüksek Benliğinizi çağırın. Bu odağı, bu olumlu bakışı sürdürebilmenize yardım etmeleri için ruhsal rehberlerinizi çağırın. Bu zamanda bu çok önemlidir...” (Yükseliş 2/145)

Dönem Sonu Dönüş Günü (2)

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Kirael'den "Büyük Değişim"

Son derece önemli bilgiler Fred Sterling kanalıyla Üstat Rehber Kirael tarafından aktarılmış ve bu aktarımlar "Büyük Değişim" kitabında toplanmıştır. Aktarılan bilgiler arasında Dünya'nın ve insanlığın düşündürücü geleceği gözler önüne serilmekte, günümüzde yaşanan bireysel ve toplumsal karmaşaya ve küresel değişime ait anlatımlar yapılmaktadır.

Özellikle Kirael'in aktarımları arasında, yakın gelecekte meydana gelmesi söz konusu olan "Büyük Değişim" ile birlikte ortaya çıkacak geniş çaptaki bilinç ve boyut değişimi konusunda aktarımlar sunulmaktadır. Kirael'e göre insanlık tarihinde önemli bir tekâmül döneminde bulunmaktayız ve kadim bilgilerde vurgulanan "Büyük Değişim" başlamıştır. Kryon olarak bildiğimiz Lee Carroll, Kirael'in aktarımları için şöyle demiştir:

"'Büyük Değişim'i tekrar tekrar okuyor ve her defasında gelişip genişlediğimi hissediyorum. Her defasında, bir hazine

avındaymışım gibi yeni bir bilgeliği ve anlayışı keşfediyorum. Eğer şifa bulmak, yani tekrar bütün olmak istiyorsanız, eğer bu Dünya'daki yolculuğunuzu anlamak istiyorsanız ve eğer çok önemli gerçekleri bilmek istiyorsanız, bu kitabı okuyunuz."

Kitabın 'Öndeyiş' Bölümünde Kirael içinde bulunduğumuz dönemi "Büyük Değişim", "Bilinçte Büyük Değişim" olarak sunmaktadır. Kirael "Büyük Değişim"i insanların değişen Dünya titreşimine uyumlanmaları ve bu yeni varoluş titreşimine uyanmaları (kıyam etmeleri) olarak tanımlamaktadır. Aşağıdaki satırlar, Kitabın gideceği yolu açık bir şekilde ifade etmektedir:

"'Büyük Değişim', Dünya İnsanlarının yeni bir varoluş titreşimine uyanmalarıyla ilgilidir." (Sayfa 21)

Bilgilerimizde de aynı vurgu yok mu?

"O sizi belli bir titreşimle vretti. Hani her şeye karşı gelip, yeni titreşimler içinde yok olmamanız için, değişip uyabilinceye kadar."

Kirael, bu “Değişim” ile insanların daha önce asla görmedikleri şeyleri görecekle-
ni, daha önce yaşamamış oldukları dene-
yimleri yaşayacaklarını ileri sürmekte ve
“Büyük Değişim, sevginizin ve Yaradan'ın
Kuvveti ile bağınızın tamlığının uyanışıyla
ilgilidir” demektedir. Bilgilerimiz içinde
önde gelen vurgulamalardan farklı mı?

**“Sizin için, gerçekte bilinecek olan,
şimdi bildiğinizden ve gördüğünüzden
yukarıda olandır ki, siz onu bulunca, sizin
için var edilenlere ulaşmış olacaksınız. Siz
onu bulunca, kendinizden başka olan her
şeye benzeyeceksiniz. Siz onu bulunca,
şimdiki halinizden bilmediğiniz başka
halde olacaksınız.”**

**“Bir gün kulaklarınız şimdi duy-
madığınız sesleri duyacak... Bir gün göz-
leriniz şimdi görmediğiniz renkleri göre-
cek... Onlardaki size gizli olan hayrı fark
edecek, sizden sonrakiler için, onları işle-
ye bırakacaksınız.”**

**“Gözlerinizde görmediğiniz yedi renk,
birbirinizi uzaktan görmeniz için size
yardım edecek. Sesinizde, şimdi kulağınız-
da, duymadığınız bir de yedi ses var ayrı-
ca, önceden sözünü ettiğimiz. İşte o, her
şeyinize ön olacak ve birbirinizi uzaktan
onunla duyacaksınız.”**

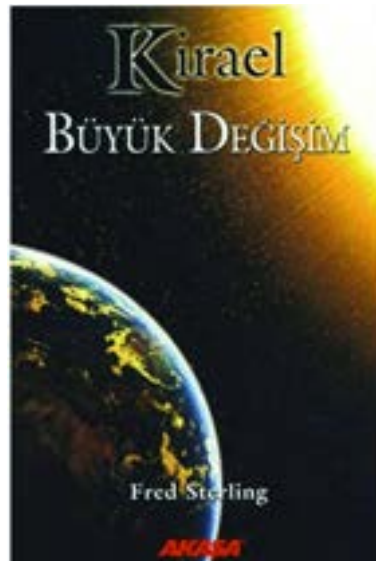
Kirael, içinde bulunduğumuz “Büyük
Değişim” döneminde, yaşamımızda “ege-
men olan ve de çok sağlam gibi görünen
siyasi, ekonomik, inanç, sosyal, sağlık,
bankacılık gibi sistemlerin bir ucundan
başlayarak parçalanacağını” da belirtiyor.
İnsanlığın içinde bulunduğu bu sıkıntılı
günlerden tek çıkışın, sıkıntılardan kurtu-
luşun kökten “Büyük Değişim” olduğunu

sürekli vurgulamıyor muyuz? Kirael devam
ediyor:

*“Kuşkusuz, o bir gecede yok olmayacak-
tır, çünkü siz henüz hazır değilsiniz.
Rehberlik Âlemi'ndeki bizler bile hazır
sayılmayız. Ama biz sizin için çok sıkı
çalışıyoruz. Kalben bizi işitmeniz için eli-
mizden gelen her şeyi yapıyoruz. En büyük
varlıkların bazıları şimdi hizmet etmek için
Dünya katına gelmişlerdir. Işık kardeşleri
Dünya üzerinde sizinle birlikte yürüye-
bilmek için Yaradan'ın içindeki
varoluşlarından vazgeçip bu dünyada
bedenlenmişlerdir.*

*“Ama şunu iyi bilin ki Büyük Değişim'de
hiçbir sürpriz yoktur. O bir büyük uyanış
zamanıdır. Sevginin mevcudiyetini yeniden
hissetme zamanıdır. Dünya katında barışın
hüküm süreceği bir zamandır.” (Sayfa 22)*

Dizinin bu bölümünde, Kirael'in “Büyük
Değişim” Kitabında ele aldığı birçok
bölüm arasından, sadece üç başlık üzerinde
duracağız:

- * Büyük Değişim
- * Foton Enerjisi
- * Üç Günlük Karanlık

Büyük Değişim ve Geçmişteki Değişimler

Kirael, önümüzdeki “Büyük Değişim” Dönemini şöyle tanımlıyor:

“Büyük Değişim bir bilinç düzeyinden bir sonrakine yükseliştir. O, beyninizin bölümlerinin, hücrel bilincinizin bölümlerinin uyanışıdır. Onlar daha önce uyanmamışlardır, çünkü uyanmaları için bir neden yoktu.”

“Bu Bilinçte ‘Büyük Değişim’dir. Bu, İnsanların sevgi içinde ve şiddet içermeyen bir barış gerçeği içinde uyandıkları bir değişimdir. Bu, Dünya katının yeni bir bilinç düzeyine geçeceği bir zamandır.” (Sayfa 25)

“Ancak, sizler gerçeğin asla olmasını beklemediğiniz bir şey olduğunu öğreneceğiniz bir yere doğru gidiyorsunuz. Tutku ile ham heyecan arasındaki farkı ayırt edebileceğiniz bir yere gidiyorsunuz. Berraklığın gördüğünüz her şeye hâkim olacağı bir yere gidiyorsunuz. Mümkün olduğunu asla düşünmediğiniz düzeylerde iletişim kurabileceğiniz bir yere gidiyorsunuz.” (Sayfa 25-26)

“ ‘Büyük Değişim’ hakkında söyleyeceğim son şey, bizim orada sizinle birlikte olacağımızdır.Siz bizden bunu farklı isimlerde ve biçimlerde işiteceksiniz, ama biz orada sizinle birlikte olacağız. Geçmiş Değişimlerde, Yaradan, Dünya Ana’yı tekrar ışıklığa saflaştırmak ve yeniden kurmak için hepinizi Dünya’dan çıkarmak

zorundaydı; oysa bu sefer O Kendi Işığı’na, bize ve size çok güvenmekte ve sizin bu Değişim sırasında gezegenin üzerinde kalmanızı istemektedir.

“Dünya Ana’yı yaşayacağı en güzel deneyimden geçirerek yükseltmek için sizin bu gezegenin üzerinde kalmanız gerekiyor.” (Sayfa 26)

Kirael, “Dünya Ana’yı yükseltmek” derken boyut değişiminden bahsetmektedir:

“Üçüncü Boyut’un süresi hızla sona ererken, Dünya katının her veçhesine nüfuz edecek bir ‘Büyük Değişim’le ilgili söyleniler vardır. Yerküre değişiklikleri yakındır. Halen barındığınız hemen hemen tüm görüşlerin değişimleri gerekecektir. Bilinçte öyle büyük bir değişim başlamıştır ki o insanlık tarihindeki en büyük olay olarak kabul edilecektir.

“Bazıları bunun dünyanın sonu olduğunu hissedebilirler. Ancak, Dünya Ana’nın –belki bugün gördüğünüz haliyle olmasa da- daha uzun bir zaman burada olacağı konusunda size güvence verebilirim. Deneyimlenmiş en güzel bilinçli farkındalıkların bazılarını getiren Değişim, şimdiden üzerinizde bulunmaktadır. Böylece, bugün tanıdığınız haliyle dünyanın sona ermekte olduğunu, onun yerini en çılgın beklentilerinizin bile ötesindeki bir dünyanın alacağını söyleyebiliriz.” (Sayfa 27)

“Üçüncü Boyut denen bu yolculuk ani bir biçimde sona erecektir ve böylece biz Dördüncü Boyut’un tekâmül olasılığına gireceğiz. Eğer sizin seçiminiz kontrolü yitirdiğinizi ve kendinizi Dünya katının hızlı gidişine kaptırdığınızı hissetmekse, o zaman sizden bu seçiminizi gözden

geçirerek kendinizi muktedir kılmanızı isteyeceğim. Korkuyu bırakın, güzelliği kucaklayın ve bu yeni yolculuğun sunduğu her şeyi sevin.” (Sayfa 28)

“Ben buraya inanç sistemlerinizi esnetebilecek birçok yeni ve bazen kabullenilmesi zor olan fikri paylaşmaya geldim. Güvenebileceğiniz bir şey, benim daima gerçeği söyleyeceğimdir. Ben burada kesinlikle sizin öğretmeniniz olmak ya da düşüncünüzü herhangi bir inanç sistemine yönlendirmek için bulunmuyorum. Niyetim, sadece bu ‘Değişim’den nasıl geçebileceğinizle değil, ona nasıl hazırlanacağınızla hattâ, onda size düşen rolden nasıl zevk alabileceğinizle ilgili birçok farklı potansiyeli sunmaktır. (Sayfa 29)

Bilgilerimizde de aktarıldığı gibi, Dünyamız dönem dönem böylesine büyük bir değişimden geçiyormuş:

“Şimdi siz varın birlikte bozduğunuz bir ölçünün tekrar yerine gelinceye kadar olacakları, yerine geleceğini bildiğinizden, düşünün. Ve bilin ki diğerleri görevlerini yapacak, bozuk olanı, bozuk olanları düzelteceklerdir. Bunun için üstünüz kararacak, altınız sarsılacak, deniz kara, kara deniz olacaktır belki. Şimdi her şey değişecek ve değişirse düzelecektir.”

Kirael daha önceki değişimlere vurgu yaparak yeni bir çağın geldiğini müjdelemektedir:

“Yaklaşık yedi ila sekiz bin yıl önce, Yaradan, tam bir tekâmül yolculuğuna izin veren, böylece hepinizin genişleyip O’na geri dönmenizi sağlayacak olan bir planı açıkladı. Böylece sizler Dünya’da tekrar tekrar enkarne olma lüksünü kay-

bettiniz. Üçüncü Boyut denen bu yolculuğu deneyimleyebilmek gerçekten de Benliğin Benliğe bahşettiği bir onurdur. Dünya’ya bağlı bir varlık ile Yaratıcı Öz arasında gerçekten var olan tek ayrılık farkındalık perdesidir ve insan varoluşunun tarihi, titreşiminizi bu perdeden zarafet ve güzellekle geçebilecek kadar yükseltmenizi içeren bir tekâmül süreci olagelmıştır.” (Sayfa 30)

“‘Yeni Çağ’ aslında iki bin yıl önce, Mesih [Kurtarıcı-İHA] Bilinci tekâmüle nüfuz ettiğinde ortaya çıkmıştı. Bugün insanların ‘yeni çağ’ teriminden hoşlanmalarının nedenlerinden biri de, gerçekte ‘Değişim’in iki bin yıl önce meydana gelmesinin amaçlanmış olmasıydı. Bilinçli olarak bunun farkında olmasalar da, çoğu kişi o zaman gerçekte meydana gelenden daha da büyük bir ‘Değişim’i bekliyordu. Bu bir yerine getirilmemişlik, tatmin olmamışlık duygusu yaratmıştı. Bugün de tekâmül etmekte olan aynı ruhlar hâlâ ‘yeni çağ’ teriminden hoşlanmazlar. Ancak, sizi temin ederim ki dostlarım, bu sefer düş kırıklığına uğramayacaksınız.” (Sayfa 31)

Benzer bir geri bırakılmaya Bilgilerimizde de rastlıyoruz:

“Hani bir zaman, bir gülyüzlü ile söyleşi yapmışlardı ya, yaman. Gülyüzlü: “Beni Sevgisinden Varedenim, sevgisinden varetiklerinin arasında, beni onlardan farklı mı göstereceksin?” diye sordu. “Farkın yalnız bildireceklerinde olacak. Farkın yalnız, onlardan az önce bileceklerinde olacak” dedi. Gülyüzlü: “İşim zordur, bilirim. Hepsini birarada tutabilmek, hepsine bir şeyi anlatabilmek, hepsini bir edebilmek benim için imkânsız.” “Sen taşımayacağın yükü donanmadın. Sen

aldığını verecek, bildirecek, işinden öyle kurtulacaksınız" dendi ona. "Öyleyse ne için onlar arasında hâlâ yoldan sapanlar, tanımak istemeyenler, yanlış yola gidenler var? Onları yok etmek Sen'in elinde."
"Biz sizi, insan kardeşlerinizi bir yerinizden öylece serbest bıraktık, yalnız o yerinize dokunmayacağız. Çünkü siz ve sizden sonrakiler, yavaş yavaş gerçeği bildirecek, gerekeni anlatacaksınız. Ve hepsini bir yerde mutlak toplayacak, bir an önce aynı şeye inandıracaksınız. İşte onlar hep birlikte, aynı inanca vardıkları gün, hani bir tek olacaklar ya. İşte o zaman, titreşimleri aynı olacağından, en büyük bilgiye varacaklar. Ve elbet ki, Biz'im kudretimizden olacak onlarda" dedi. İşte siz, onun için herkesi çağıracaksınız; sizin gözünüzü çıkarmak isteyen bile. Çünkü BİRLİK ve TİTREŞİM şarttır."

Kirael, bilimin hâlâ çözemediği 'zaman' olgusuna da gönderme yaparak, "Zamanın Sonu"na gelindiğini söylemektedir:

"Gerçekte, tanıdığınız haliyle 'zaman' bir illüzyondur, ama gücünü kaybetmekte olan bir illüzyondur. Sonuç olarak, zaman sıkışmaktadır. Siz Yaradan'ın -yeniden sevgiye doğru tekâmül etmek üzere- formatlanmış bir düşünce olarak bu dünyaya gönderilmiş enerjisiniz. Bu tekâmül sürecinde, size Üçüncü Boyut'taki yolculuğunuzu sergilemeniz ve olası tüm deneyimleri geçirmeniz için belli bir zaman tanınmıştı. Sonra bütün tamlığınız ile Yaradan'a geri dönmeniz bekleniyordu. İşte bu yüzden şimdi Üçüncü Boyut'un deneyimlerini tamamlamak ve Dördüncü Boyut'un aydınlanmasına girmeye hazırlanmak zorundasınız." (Sayfa 31)

"Çoğunuzun farkında olduğunuz gibi, tüm canlı özün "tekâmül" yoluyla kendi nihai tamamlanışına doğru ilerlemek, Yaradan'ın isteği'dir. Dünya da bu kaotik süreçte, tüm diğer canlı varlıklar gibi, kendi kaderini gerçekleştirmektedir. Dünya'nın Üçüncü Boyut'taki yeri ve zamanı hızla sona ermektedir. Bundan dolayı, bu düzeyde titreşen her şey titreşimini yeni özün içinde işlev görebilecek kadar yükselterek bu düzeyi aşmalıdır. Yani, Üçüncü Boyut'tan Dördüncü Boyut'a geçmelidir." (Sayfa 32)

Bu aktarıma göre "Boyut Değişimi", içinde yaşadığımız "zaman-mekân" boyutunun üstüne "yükselme" anlamı taşımaktadır.

Foton Kuşağı ve Gelmekte olan Değişimler

Kirael'e göre, Dünyamız "Foton Enerjisi" olarak tanımlanan bir enerji bulutuna doğru yol almaktadır ve 2000'li yılların başında bu enerji bulutunun etkisine girmiştir:

"Foton Enerjisi olarak bilinen bir fenomen yeni yüzyılın başlarında Dünya Gezegeni ile temasa geçecektir, ama bunun tarihini kesin olarak belirtmek çok zordur. İnsanların uyanışıyla birlikte, Dünya Ana nihai kararı verecektir."

"Gelmekte olan değişikliklerin, çok fazla olacağını düşünebilirsiniz. Dünya Ana kesinlikle bazı ayarlamalar yapacaktır. Örneğin, bilimsel topluluğunuz gezegenin manyetik kutuplarının şimdiden kaymaya başladığının ve Yerküre'nin dönüş hızının değişmekte olduğunun gayet farkındadır. Buna ek olarak, kara kütleleri de kayarak

bir hayli sıkışmaya neden olmaktadırlar. Tektonik tabakalar birlikte hareket ederek ve birbirinin üzerine çıkarak günde –saptanabilen veya saptanamayan– yüzü aşkın depreme yol açmaktadır. Sadece sağduyu bile size kara kütlesi düzenlerinin değişmekte olduklarını söyleyebilir.”
(Sayfa 32-33)

Aşağıdaki Bilgimiz ‘Foton Kuşağı’nı anlatıyor olabilir mi?

“Kırmızı ve Yeşil’den belirdi hayrınıza olan, şimdi, bir çizgi halinde, gözle bakamayacağınız gerçek ışıık... Üstünüze doğru gelmededir yavaş yavaş ve işini bilerek... Gelecek, her şeye rağmen göreceksiniz... Sizi toplayacak, bir edecek, her şeye rağmen bileceksiniz... O devamlı yaklaşacak size, Yeşil ile Kırmızı arasından beliren. Gelecek ve her şeyi getirecek hemen şu günlerde, birden.”

Kirael ‘Foton Enerjisi’nin etkisini anlatmaya şöyle devam ediyor:

“Ozon tabakalarının –insanların Yerküre’nin kaynaklarını kötü kullanmalarının yol açtığı– erozyonu yüzünden Dünya’nın atmosferik basıncı artmaktadır. Buna ek olarak, Foton Enerjisi’nin etkileri de Dünya’nın yüzeyini sıkıştırmaya başlamaktadır. Foton Enerjisi sizin alışıık olduğunuzdan çok farklı bir hızda titreşir ve zamanın hızlanmakta olduğu duygusuna, bu korkutucu duyguya katkıda bulunur.

“Dünya Ana sıkışmakta ve değişmektedir ve onunla birlikte, zaman da dâhil olmak üzere, her şey sıkışmak ve değişmek zorundadır. Sizin bedenleriniz bile değişmektedir. İşte bu yüzden fiziksel bedeniniz üzerinde baskı hissediyorsunuz. Şu anda Dünya Ana’ya uygulanan baskı ve onun bu

baskılara alışma çabaları bu sıkıştırma etkenine neden olmaktadır. Kaos konusunda, amacım sizi korkutmak değil, aydınlatmaktır, çünkü kaos aslında Değişim’in bir parçasıdır. (Sayfa 33)

“Şimdi buna Dünya Ana’nın perspektifinden bakalım. Uzun keşif arayışınızda, siz onun güzelim ormanlarını kesmek, bir zamanlar temiz olan nehirlerine zehirli atıkları boşaltmak ve bir zamanlar temiz olan mavi göklerine korkunç, toksik gazları salmak gibi son derece düşüncesizce faaliyetlerle Dünya Ana’nın realitesinin bozulmasına neden oldunuz. Bu büyük haksızlığın ilahi bir müdahale olmadan daha uzun bir süre devam edebileceğine gerçekten inanıyor musunuz?”
(Sayfa 34)

Kirael’in aşağıdaki paragrafı Bilgilerimizde bizlere aktarılan ile aynen örtüşmektedir:

“Buraya kadar söylediğim her şey ve daha fazlası gerçekleşecektir; ancak Yaradan’ın amacı uygarlığımızı sona erdirmek değil, size güzellik, sükûnet ve sevecen bir inayet fırsatını sunmaktır.”
(Sayfa 34)

“‘Büyük Değişim’ dünyanın sonu değildir. Ancak, tanıdığınız haliyle Dünya sona erecektir. Değişim gelmekte değildir, o şimdiden buradadır.” (Sayfa 34)

Üç Günlük Karanlık

Kirael’e göre “Foton Kuşağı’na giriş, ‘Büyük Değişim’in önemli unsurlarından biridir ve bu kuşağa girerken “Üç Günlük Karanlık” bir dönem yaşanacaktır:

“Bu dönemde Dünya daha önce asla deneyimlemediğiniz bir karanlığa girecektir. Bir örnek olarak, üç günlük karanlık esnasında, eğer elinizi gözlerinizin bir karış önünde tutacak olursanız, onu göremeyeceksiniz. Bu karanlık daha önce hiç meydana gelmediğinden, onu tarif etmek çok zordur. Dostlarım, bu kendi içinde merkezlenmiş kalmanız gereken bir zaman olacaktır, çünkü o sırada korku çok büyük görünecektir.

“Karanlık meydana gelip de ısı düşmeye başladığında, neler olup bittiğinin pek farkında olmayan aile üyeleriniz için kaygılanabilirsiniz. Sadece şunu bilin ki, bir birey gibi davranan her bir ruh “yuvası giden yolunu” seçmiştir. (Sayfa 36-37)

Bilgilerimizde “karanlık” konusunda çok sayıda aktarım bulunmaktadır. Bunların arasında aşağıdakilerin öne çıktığını söyleyebiliriz:

“Etrafınıza dikkatli gözlerle bakınız. Gerçeklerin size güldüğünü göreceksiniz. Bir şey var ki, onu mutlaka bulmalısınız. Elbet bir gün her yer kararacak. İşte o zaman ne yapacaksınız? Bunun için ne buldunuz?”

“Karanlık geliyor. Siz o günde ve o karanlıkta ne yapacağınızı, henüz konuşmadınız. Anlaşıyor ki siz, bu işi kavramadınız.”

“Onların, hani o kınayanların gözü önünde bir gün sönecek, şimdi her yanı dolduran, şimdi her şeye sizin bildiğiniz bir gerçeği, gerçekten veren aydınlık. O günde siz ve sizden sonra artakalanlar,

korkusuz O Gün’ü bildikleri için, Yüce Olan’ı gördükleri için duracaklar dimdik. O günde siz ve sizden artakalanlar, kucak açmasını gerçekten bilecekler, gözleri kapalı, kulakları sağır ve düşkün olanlara.”

Aziz Peder Pio’nun Öngörülleri (Kehanetleri)

İtalyan bir keşiş, stigmatist bir mistik olan Peder Pio (1887-1968) Katolik Kilisesi’nce Aziz olarak saygı gören bir rahipti. Vatikan tarafından Aziz Peder Pio’nun aldığı aktarımların (vahiylerin) doğruluğuna ve gerçekliğine tanıklık edilmiştir.

1959 yılında Peder Pio, aldığı aktarımları Vatikan tarafından atanan bir Komisyon’a hitaben yazdığı bir mektupla iletmıştır. Mektubundaki ana başlıkları şöyle özetleyebiliriz:

“Dünya harabeye dönmüş durumda. İnsanlar, doğru yolu terk edip, sonu şiddet çölünde biten yollara çıktılar... Tevazunun, yardımseverliğin ve sevginin kaynağına yönelmezlerse, bu bir felâket olur.”

“Korkunç şeyler gelecek. Artık insanlara şefaet edemiyorum. İlahi takva sona ermek üzeredir. İnsan yaşamı sevmek için yaratıldı, ama sonunda yaşamı yok etti.”

“Dünya insana emanet edildiğinde bir bahçeydi. İnsanoğlu burayı zehirlerle dolu bir atmosfere dönüştürdü. Hiçbir şey insanın evini arındırmasına yetmeyecektir. Artık bu temizlik için Gökten gelebilecek yardım gereklidir.”

“Üç gün boyunca tamamen karanlıkta yaşamaya hazırlanın. Bu üç gün çok yakın... Ve bu günlerde insanlar yemeden içmeden ölü gibi kalacaklar. Sonra ışık geri dönecek. Ama artık onu (ışığı) göremeyecek olan birçok insan olacak.”

“Dünya titreyecek ve büyük bir panik olacak. Dünya hasta. Deprem yılan gibi olacak; insanlar yerde süründüğünü hissedecekler. Ve birçok taş düşecek. Ve birçok insan yok olacak.”

“Dünyaya bir göktaşı düşecek ve her şey parlayacak. Bu bir felaket olacak, bir savaştan çok daha kötüsü. Birçok şey iptal edilecek. Bu da işaretlerden biri olacak.”

“Öyle bir zaman gelecek ki, insanlar bir parça ekmek uğruna, gözlerini Tanrısal olandan ayıracaklar. İşyerleri yağmalana-

cak, depolar saldırıya uğrayacak ve yok edilecek. Karanlık günlerde sadece mumu, bir sürahi suyu ve üç aylık yaşam ihtiyacının karşılığı olmayan kişi fakir sayılacak.”

“Bir büyük ülke coğrafi haritalardan sonsuza dek silinecek ve onunla birlikte tarihi, zenginliği ve halkı da çamura sürüklenecek. İnsanlar trajik bir deneyim yaşayacak. Birçoğu nehirde boğulacak, birçoğu ateşte yanacak, birçoğu zehirli hava ile çevrilecek.”

“İnsanın insana olan sevgisi boş bir söz haline geldi. Kendi sofranızda yemek yiyenleri bile sevmiyorsanız, Allah'ın sizi sevmesini nasıl bekleyebilirsiniz? Allah'ın gazabından bilim adamları değil, sadece gönül adamları affedilecek.”

Büyük Değişimde Üç Seçenek

İnsanlar için uyarıcı, hazırlayıcı olan bu aktarımları, Kirael'in şu satırları ile tamamlayalım:

“Büyük Değişim'i deneyimleyebileceğiniz üç yol vardır. Birincisi, “yuvaya dönme”yi seçebilirsiniz –ki bazıları ona “ölmek” derler– oradan kendi kökenlerinize geri döner ve artık Dünya ile bir temas kurmazsınız. İkincisi, sözde “holografik dünya”ya gidebilirsiniz. Üçüncüsü ise, “tekâmül”ü seçebilirsiniz, ki bu basitçe “Üçüncü Boyut'tan Dördüncü Boyut'a geçme” arzusu ve yeteneği ya da “yük-seliş” olarak bilinen süreçtir.” (Sayfa 37)

Bu konuya gelecek sayılarda da devam edeceğiz. Bilgilerimizin de vurgulandığı gibi, İnsanlık önemli bir “eşik”tedir.

Anlamlı Rastlantılarla Yaşamınızı Dönüştürmenizi Sağlayacak Pratik Yöntemler

Çoklu Katmanlara Sahip Olan Eşzamanlılıklar

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom

Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız hatırlayacağınız gibi yazarlarımız geçen ay "Dünyevi Haller" başlığı altında hem dışımızdaki hem de içimizdeki dünyaya karşı şeffaf, açık ve ilgili olduğumuzda eşzamanlılığa kucak açan bir ortam hazırlamış olabileceğimizden söz etmişlerdi. Bu hale geldiğimizde eş zamanlılığın her gün, en sıradan yerlerde örneğin: Telefonda, ofiste, manavda veya bir alışveriş merkezinde, bir kütüphanede, okulda veya arabada karşımıza çıktığını gözlemleyebileceğimizin altını çizmişlerdi. İşte bu yüzden yaşadığımız ortamların farkında olmamız önemliydi. Farkındalığımızı arttırdığımız oranda eşzamanlılığın karşımıza daha fazla sayıda çıkmasını sağlayabilirdik.

Yazarlarımız bu nedenle okuduğumuz gazeteden tutun da, gözümüze çarpabilecek tabelaların ve arabada giderken açtığımız radyoda çalan müzik parçalarının ya da aktarılan haberlerin bile önemli eşzamanlılıklar içerebileceğini vurgulamışlardı.

Geçen ay altı çizilen hususlardan biri de, eşzamanlılığın üç ayrı örüntüde kendini belli etmesiydi. Bunlar: Tekil eşzamanlılıklar; belli bir dizilim takip eden eşzamanlılıklar ve de çoklu katmanlara sahip olan eşzamanlılıklardı. Tekil eşzamanlılığı günlük hayatımızın rutinleri içerisinde fark etmemek imkânsızdı çünkü basit ve belirgin bir işleyişi vardı.

Belli bir dizilim takip eden eşzamanlılıklar ise; birbiri ardınca gelerek, birbirini pekiştiren olaylardı. Bunlar bazen kendilerini sürekli tekrar eden rakamlar veya sözcükler şeklinde de gösterebiliyordu.

Yazarlarımız bu tarz eşzamanlılıklar için geçen ayki sayımızda belirgin örnekler sunmuşlardı.

Bu ay eşzamanlılığın üçüncü örüntüsünü inceleyeceğiz, yani çoklu katmanlara sahip olan eşzamanlılığı.

Birbirine bağlı biçimde ve birbirini ardına cereyan eden eşzamanlılıklardır bunlar. Örüntüsü daha zengin ve daha karmaşıktır. Belli bir tema etrafında, zaman içinde birbiriyle yekvücut olan çoklu katmanlara sahip eşzamanlılıklardır. Hayatınızdaki bazı temel dinamiklere dair size daha geniş açılı ve daha derin nitelikli mesajlar sunarlar.

Şimdi yürüdüğünüz o sokağa yeniden dönelim. Lise yıllarınızdan beri hiç görüşmemiş olduğunuz eski bir arkadaşınızla o sokakta karşılaştığınızda çok şaşırmıştınız ve bu tesadüf, arkadaşınızın sadece iki günlüğüne bulunduğunuz kasabaya gelmiş olduğunu öğrendiğinizde sizi daha da şaşırtacaktır. Arkadaşınız sizi o gece diğer bazı arkadaşların da olacağı bir yemeğe davet eder. Siz de tesadüfen o akşam müsaitsinizdir çünkü katılmanız gerekli bir toplantı birkaç dakika önce iptal edilmiştir. Zamanlamanın bu denli denk düşmesi de sizi şaşırtacaktır ve arkadaşınıza "evet" cevabını verirsiniz. O akşam dışarıda olmanızın bir sakıncası yoktur çünkü bir gece öncesinde eşinizle birlikte "Kıyamet" filmini izlemiş ve politika üzerine hararetli bir tartışma yaşamışsınızdır.

O akşam yemekte arkadaşınızın diğer iki arkadaşının Vietnam'da görev yapmış olan kıdemli askerler olduklarını öğrenirsiniz. Böylece onlardan öğreneceğiniz bazı aydınlatıcı bilgileri eşinizle paylaşabileceğinizi düşünürsünüz. Onlara bir gece önce

izlemiş olduğunuz filmin konusunu açarsınız ve kafanıza yatmayan iki hususu ve savaşa ilgili diğer her şeyi öne çıkartırsınız. Askerler farklı düşünceleriyle ilgili bir tartışmayı başlattıklarında onların bir gece önce eşinizle tartışırken savunduğunuz hususlara ayna tuttuklarını gözlemlersiniz. Aralarından biri size çarpıcı gelen şu cümleyi kullanır: "Şimdi meselenin özüne inelim". Kendinizi o an neden gergin hissettiğinizi anlamaya çalışırsınız ve sonra da babanızın da annenize (aralarında bir tartışma çıktığında) tıpatıp aynı cümleyi sarf ettiğini hatırlarsınız. Derken adamın adının, tıpkı babanızınki gibi Don olduğunu fark edersiniz. Bu ise annenizin ve babanızın tartışmalarından ne denli nefret ettiğiniz günlere götürür sizi. Sonra da ebeveynlerinizin dinamiğinin, sizin mevcut ilişkinizi ne denli etkilediği üzerinde şaşkınlıkla düşünmeye başlarsınız.

İki asker birbiriyle konuşurken çarpıcı olan başka bir şey daha dikkatinizi çeker: Birlikte yaşadıkları savaş tecrübeleri onları farklı biçimde birbirine bağlamıştır. Eve dönerken radyoda yıllardır dinlememiş olduğunuz: "Barışa bir şans verin" şarkısı çalmaya başlar ve hayatınızda ilk kez bunun politik değil, ilişkilerinizle ilgili bir mesaj olduğunu anlarsınız. Bu şarkı sizi anlayışlı kılar ve eve vardığınızda artık kızgın biri değilsinizdir.

Şimdi buradaki eşzamanlılıklara bakalım: Arkadaşınızla karşılaşmanız ve bunun belirginliği, o akşamki toplantının

iptal edilmesi, size ayna tutan tartışma, tekrarlanan deyim ve radyodaki şarkı. Bunların hepsi de birbirinin ardından gelen ve birbiriyle bağıntılı olan eşzamanlılıklardır.

Jung'un felsefesine inananlar, eşinizle bir gece önce yapmış olduğunuz hararetili tartışmanın (kavganın) psikolojinizde konuyu daha derinlemesine anlama ihtiyacı doğurduğunu ve bunun da bir çeşit psişik enerji yaratarak sizi eşzamanlılığa doğru çektiğini söyleyebilirler. Bu eş zamanlılık dizisinden, özel yaşamınızdaki karmaşayı ele alma gerekliliğiniz de dâhil olmak üzere pek çok anlam çıkarabilirsiniz.

Eşzamanlılığı daha derinden anlamaya çalıştıkça, evrenin sizinle ne şekilde konuştuğunu daha iyi anlarsınız. Eşzamanlılığın dilini tam anlamıyla anlayabilmek sizi, onun kendini ifade ediş biçimlerini fark etmeye hazırlar.

AKIŞA GİRİŞ YAPABİLMEK İÇİN EŞZAMANLILIĞI KULLANMAK

Eşzamanlılık akışa giriş yapabileceğiniz kuvvetli bir noktadır. Ona dikkatimizi vererek, onu bir istisna olmaktan çıkararak, ondan keyif almayı öğrenebiliriz. Eşzamanlılık iki simültane etkiyle bu itici güce sahiptir: Bizi bireyselliğe doğru iter ve biricikliğimizi tam anlamıyla ortaya koyar ve bizi parçası olduğumuz bütüne bağlar. Kendimizi daha derin kademelerde bilmeye başladığımızda, evrenle ve diğerleriyle daha anlamlı bağlar kurabilmek için kendimizin öte-

sine geçebiliriz. Evrenle bağ kurduğumuz an akışta oluruz.

Eşzamanlılık bizim tarzımızı kullanarak bizimle konuşur. Mânâ katmanlarıyla ve yaşamlarımıza uyarlayabileceğimiz rezonansla da bizi kendimiz olmaya doğru iter. Biricikliğimizi onaylayarak, öz-farkındalık, öz-kabul ve öz-ifade yolunda daha ileri gitmemiz için bize öncülük yapar.

Earl Davis, "Marco Polo'nun Maceraları" isimli kitabı arıyordu. Ne yazık ki bu kitap eski olduğundan artık yayınlanmıyordu. New York'da kullanılmış kitaplar satan iki sahafa uğramış ama eli boş dönmüştü. Üçüncü şansını denemek için bir taksiye bindi. Taksi şoförü sohbet etmeyi seven biriydi. Earl'un gözü bir ara şoförün isminin yazılı olduğu plakaya takıldı. İsmi ne miydi? Marco Polo. Earl de bildiğinin gibi bir eşzamanlılık dinamiğinin uzmanıydı.

Olay vuku bulduğunda eşzamanlılık bilinçli kontrolümüzün çok ötesinde var olarak bizi evrene bağlar ve böylece biz sırrını henüz çözemediğimiz kuvvetlerin bizimle irtibata geçtiğini hissederiz. İşte orada küçüklüğümüzü fark ederiz. Hayat bildiğimizin ötesinde bir zenginliğe ve doluluğa sahiptir ve algıladığımız her şeyin gerisinde bir düzen, bir amaç olması muhtemeldir. Eşzamanlılık bu şekilde çalışır çünkü bizler mânâyı tesadüflerin içinde algılarız. Mânâ dediğimiz olgu öylesine çıkmaz ortaya, bu bir kişisel seçim ve eylem meselesidir.

Tesadüfen yaşadığımız olayların içindeki mânâyı seçtiğimizde, kapıyı eşzamanlılık için (elbet ki akış için de) sonuna kadar açmış oluruz.

Mânâ önemlidir çünkü insan olarak doğamızın gerekli bir parçasıdır: Psikologlar mânâ veya anlam arayışımızı en temel güdülerimizden biri olarak tarif ederler. Bu konuda yapılmış olan sayısız çalışmalar vardır ve hepsinde de yaşamlarını anlamlı bulan kişilerin mutlu, üretken ve tatmin duygusuyla dolu oldukları yazılıdır. Hayatın anlamını bir süreç olarak ele alan çağdaş iletişim teorisyeni William Pearce, bir şey vuku bulduğunda onu dışsal faktörlerle inceleyip değerlendirdiğimizi söylemiştir. Bunlar; olayın kendisi, olaya dâhil olan taraflar, olayın vuku bulduğu şartlar, olayın vuku bulduğu yer/mekân, toplumun olay hakkındaki düşünceleridir. Sonra da biz onu kendi yaşamlarımıza (geçmiş, şimdi, gelecek) yerleştiririz. Son olarak da o olayın bizim için belirginliğini yorumlarız ki bu da mânâsını ifade eder bize.

Dışsal faktörleri eşzamanlılık yardımıyla değerlendirmek, zamanın belli bir anında bazı şeylerin olağandışı bir şekilde biraraya gelip gelmediğine bakılarak yapılabilir. Çünkü ancak bu şekilde onu içsel sürecimize dâhil edebiliriz. Bunun diğer anlamı da şudur: Eşzamanlılık bakanın gözüne göre farklılık gösterebilir. Ann Medlock, boşanma kâğıtlarını imzalamak üzere parka girdiğinde bankanın üzerindeki saat onun özel numarası olan 111'i gösteriyordu. Doğduğu saat 1:11 idi. Demek ki imza-

layacağı kâğıtlar, ona yeni bir hayatın başlangıcını ifade ediyordu. Bu numarayı görmek ona evrenin de onu onayladığına, boşanmakla doğru karar verdiğine dair bir işaret sunuyordu. Ama başka bir insan tarafından bu, "saat 1'i 11 dakika geçiyor" şeklinde de algılanabilirdi.

Eşzamanlılık yaşamın güçlü ve dinamik mânâsını yaratır. Çünkü bizim bir zamanlar görmezden geldiğimiz şeylere bir değer ve ağırlık kazandırır. Böylece görmezden gelmek yerine araştırmayı seçeriz. Belirgin bir eşzamanlılığın mânâsını bulabilmek için üç adım atmak gereklidir:

- * İçsel ve dışsal olayların olağandışı şekilde biraraya gelişlerinin farkına varmak
- * Önemi kavramak ve onu hayatımızdaki yerine oturtmak
- * Onu hayatımızın terimleriyle yorumlamak

Eşzamanlılık vuku bulduğunda normalde yaşadığınız süreci düşünün, örneğin sokakta liseden eski bir sınıf arkadaşınızla karşılaşmanızı. Önce onun size doğru yürüdüğünü görürsünüz. Derken beyninizde yanan ışık onun arkadaşınız olduğunu size hatırlatır ve arkasından bunun sizi etkilemiş olan ilginç bir tesadüf olduğunu düşünürsünüz. İşte bu olayın farkına varmaktır.

Birbirinizi sıcak şekilde selâmlarken, bu olayın hayatınızın diğer süreçleriyle ne şekilde bağlantılı olduğuna dair dikka-

tiniz uyanır ve bu da olayı ve arkadaşınızın size söylediklerini daha belirgin ve önemli bir hale getirir ve onları zihninize yerleştirir.

Arkadaşınızla konuşurken bu olayın mânâsının ne olabileceğini geri planda araştırmaya başlamışsınızdır bile. Bundan ne gibi öğretiler çıkarabileceğinizi, son zamanlarda başınıza gelen diğer olaylarla ne gibi bir bağlantısının olabileceğini, yaşamınıza doğrudan ya da değişmeceli biçimde nasıl uygulayabileceğinizi sorgularsınız. İşte tüm bunlar eşzamanlılıktır. Gelin şimdi bu adımları tek tek ele alalım.

OLAĞANDIŞI VUKU BULAN OLAYIN FARKINA VARMAK

Eşzamanlılık kendinizi daha derinlemesine anlamamanızı sağlar. Kendinizi ne kadar derin anlarsanız, yani zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak ne şekilde işlev gösterdiğinizi ne kadar iyi bilerseniz, yaşamınızda o kadar çok eşzamanlılıkla karşılaşsınız. Eşzamanlılığın tanımını hatırlayın: "Eş zamanlılık iç ve dış olayların sebep ve sonuç ilkesiyle izah edilemeyecek şekilde -ancak gözlemci için anlamlı olacak biçimde- biraraya gelmesidir."

Bu, içsel olayların farkında olmanız anlamına gelir. Diğer bir deyişle bu, düşüncelerinizin, duygularınızın, ümitlerinizin, korkularınızın ve potansiyelinizin farkında oluş halidir. Bunları anlamak size daha netlik kazandırır ve zih-

ninizi, duygularınızı özgürleştirir ve siz böylece çevrenizde neler olup bittiğinin daha fazla farkına varırsınız.

Eşzamanlılığı fark etmeniz olayın olduğu anda hangi zihin halinde oluşunuza göre değişebilir. Örneğin eğer zihnen orada değilseniz ya da o anda mutsuz, bir şeye üzülmüş ya da aşırı endişeliyseniz o sokakta size doğru yürüyen kişinin eski bir arkadaşınız olduğunu fark etmeyebilirsiniz. Ya da etseniz bile bunun bir eşzamanlılık olduğunu bilemeyebilirsiniz. Eşinizle az önce bir kavga yaptıysanız, içinizdeki kızgınlıkla arkadaşınızı o sokakta es geçip yürüyebilirsiniz. Önemli bir toplantıya yetişmek için koşuyorsanız, arkadaşınızı görüp birkaç saniye durabilir ama olayın mânâsını ve etkilerini çözebilmekle ilgili zamana ve zemine sahip olamazsınız.

Bir tesadüfün farkına varmak zamanla kendinizi geliştirebileceğiniz bir özelliktir. Dramatik olanlarını gözden kaçırmazsınız ama daha az belirgin olanlarının farkına varmanız, bunu eşzamanlılıkla bağdaştırmanız günlerinizi ve hattâ haftalarınızı alabilir. Beceriniz arttıkça eşzamanlılığı olayın en başından kavrsınız. Böylece olay tüm yönleriyle önünüzde açılırken, içinde aktif biçimde rol alabilirsiniz.

GELECEK AY:

Konumuza "Önemini Yerleştirmek" başlığı altında devam edeceğiz.

SEVGİ DÜNYASI

Eylül 2022 Sayı: 646

KADIN OLMANIN Y
BERRAK DÜŞÜNÖ
EN KOYU BAGNAZ

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2022 Sayı: 618

RUHSAL OLAYLARIN İNSAN YAŞ
İÇSEL DUYULARINI ANLATANLA
ENGELLER ve FİLTRELER

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2022 Sayı: 620

ARKSIZLIĞI
BİLMEK
TÜ ve
MEK

SEVGİ DÜNYASI

Ekim 2022 Sayı: 622

DÜNYAYI
PAYLAŞTIRMIZ
DUYARLI
DOSTLARIMIZ

NEREDEYİZ, NE YAPMALIYIZ?

SEVGİYE ULAŞMAK ve
SEVGİ İLE YAŞAMAK

SEVGİ DÜNYASI

Ekim 2022 Sayı: 622

ŞEFKATİN DORT YUZU
SADELİK
BUNALIM ÇAĞI

